Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

Preşedintele Iohannis, continuatorul Organizaţiei „Grupul Etnic German din Sibiu" aflat sub tutela Reichului German al lui Hitler
pag. 13

EDIŢIE SPECIALĂ

„Iubirea de patrie este cea dintâi virtute a omului civilizat" (Napoleon Bonaparte)

AMNISTIA UNOR FAPTE PENALE – O NECESITATE A PERIOADEI ACTUALE
pag. 8

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 342 BIS** - 16 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **27 februarie - 6 martie 2017** ● 1,5 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil"

Eveniment memorabil în viaţa satului românesc ocazionată de împlinirea a 20 de ani de la înfiinţarea Asociaţiei Comunelor din România

pag. 2

Axa Washington-Londra-Bucureşti construită de preşedintele Băsescu şi implicaţiile dezastruoase pentru România

pag. 6

EDITORIAL

CINE ESTE PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT ŞI CARE ESTE FILOZOFIA SA POLITICĂ?

Evenimentele din decembrie 1989, au generat importante schimbări pe eşichierul politic European şi chiar mondial. După descătuşarea cetăţenilor de aşa-zisa doctrină „comunistă", care, trebuie precizat, pentru ştiinţa tuturor, că aşa-zisul comunism, practic, nu a existat pe glob ca societate. Comunismul a fost doar o teorie filozofică, „exportată" de englezi şi germani. În primele luni ale anului 1990, în România, au luat fiinţă peste 200 partide politice, fiecare purtând denumiri care mai de care mai trăznite, începând cu „liberschimbiştii" şi alte denumiri de partide, datorită faptului că prin legea partidelor politice, aveai dreptul: ca un partid să aibe 3 membrii, să te înscrii şi să-ţi construieşti un partid. În acea perioadă de adânci frământări, s-au detaşat câteva partide devenite apoi „partide istorice", precum: Partidul Naţional Ţărănesc, Partidul naţional Liberal, şi Partidul Social Democrat, ultimul având ca lider pe Sergiu Cunescu. Prin actul din 12 februarie 1990, public, Partidul Comunist Român a fost desfiinţat, înfiinţându-se, în aceeşi perioadă, Frontul Salvării Naţionale, o organizaţie apolitică, care avea ca scop înglobarea tuturor curentelor politice apărute după 22 decembrie 1989, din rândul cărora s-a detaşat ca mişcare puternică, acest FSN din care s-au desprins partidele istorice. În schimb, o grupare din cadrul FSN-ului, a făcut o alianţă cu Partidul Social Democrat condus de Sergiu Cunescu, care a avut o priză mare la majoritatea populaţiei care pe timpul acela era aproape eminamente muncitorească, din care făceau parte toate obiectivele economice construite în următorii 30-40 de ani. În acea perioadă, noul partid, Partidul Social Democrat avea o conducere bicefală, un preşedinte din partea partidului istoric – PSD, şi un preşedinte din partea aripii fostului FSN în fruntea căruia se afla omul politic dizident, Ion Iliescu. În acest context, PSD avea la bază o mare influenţă politică din partea majorităţii cetăţenilor, fapt dovedit prin alegerile din 1990-1992, când, au obţinut un scor zdrobitor de aproape 80% în defavoarea celor două partide istorice PNŢ şi PNL.

Scurtă istorie pe care alegătorii din 11 decembrie 2016 au datoria să o cunoască

Ideile socialiste au pătruns în Principatele Române prin intermediul tinerilor care îşi făceau studiile în străinătate, transferul de idei făcându-se mai ales pe filiera franceză, datorită predilecţiei pentru cultura franceză. Mai ales după revoluţia de la 1848, ideile socialiste au fost propagate prin intermediul presei muncitoreşti şi socialiste, reprezentate de Telegraful român(1865), Analele tipografice (1869),

(continuare în pagina 4)

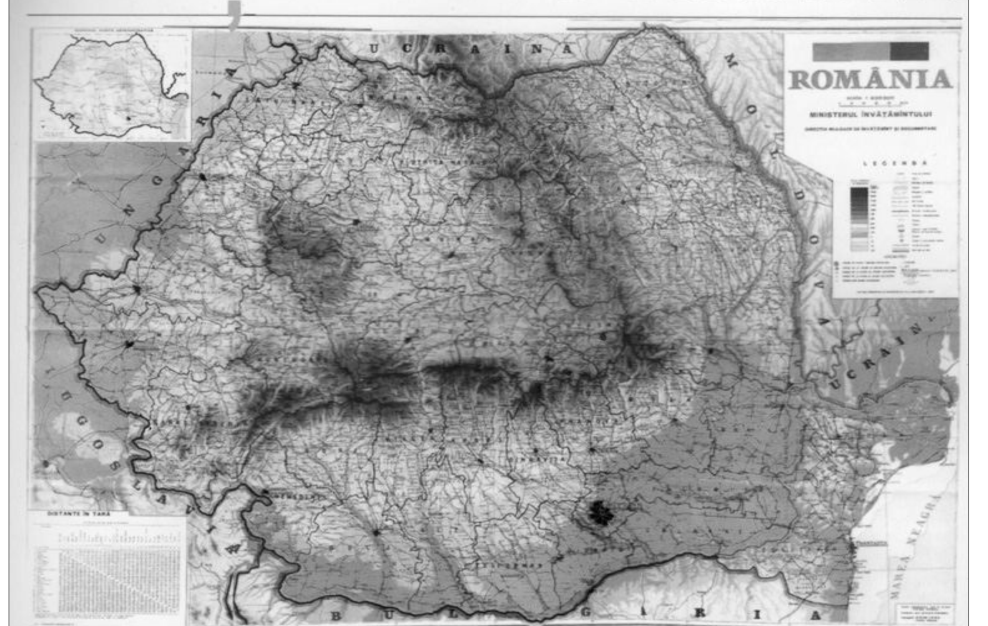
Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 11 42 19 40 16 34

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

EVENIMENT MEMORABIL ÎN VIAȚA SATULUI ROMÂNESC OCAZIONATĂ DE ÎMPLINIREA A 20 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA ASOCIAȚIEI COMUNELOR DIN ROMÂNIA

CUVÂNTUL PREŞEDINTELUI ACoR, EMIL DRĂGHICI

Preşedintele Asociației Comunelor din România (ACoR), Emil Drăghici, a vorbit, luni, în cadrul celei de-a XX-a sesiuni ordinare a ACoR, despre o unire a eforturilor din partea structurilor asociative care reprezintă autoritățile locale, dar şi despre crearea unui pact pentru autonomie locală. „Dorim să ne unim eforturile şi cu celelalte structuri asociative. Nu împotriva guvernanților - pentru ca împreună cu guvernanții să găsim soluții la problemele cu care se confruntă colectivitățile locale şi autoritățile administrației publice locale. Nu cumva aceasta este calea de urmat într-o societate demnă pentru sfârşitul celui de-al doilea deceniu al secolului al XXI-lea? Am încercat să ne manifestăm deschiderea, semnând acordul de parteneriat şi o parte şi cealaltă. Numai că rupturile guvernamentale ne fac de fiecare dată să fim la un nou început. Spuneam anul trecut, pe 4 iulie 2016, la Forumul Administrației Publice, că am participat la prea multe sfârşituri neîncepute sau doar începute, dar niciodată la începuturi care să aibă continuare. (...) Nutrim convingerea că actuala guvernare îşi va manifesta plenar voința în continuarea unui început din 2013,

prin semnarea aici, în fața dumneavoastră, a unui acord de parteneriat, care să consfințească priorități şi soluții cu termene de rezolvare şi rapoarte de progres”, a spus Drăghici.

Preşedintele ACoR a vorbit şi despre încheierea unui pact pentru autonomie locală, prin care să fie identificate problemele administrației locale, dar şi măsurile de luat. „Pentru că aici sunt şi reprezentanți ai celorlalte structuri asociative, vă propun un pact pentru autonomie locală, prin care să identificăm problemele şi măsurile comune, pe termen scurt”, a spus el. În cadrul celei de-a XX-a sesiuni ordinare a ACoR, cu caracter jubiliar, edilii care au avut până în prezent şapte mandate în fruntea comunităților locale au primit trofeele pentru „primarii de şapte stele”. Acestea au fost înmânate de vicepremierul Sevil Shhaideh, ministru al Dezvoltării Regionale. Conform statutului ACoR, numărul de stele se acordă în funcție de numărul de mandate obținut de fiecare primar.

Tratatul de Reformă de la Lisabona

ROLUL PARLAMENTELOR NAŢIONALE

Constituţia României este încălcată grosolan de Preşedintele României şi de conducerea UE prin faptul că România nu mai este un stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil. Acest lucru este demonstrat prin „numirea primului ministru şi a unui guvern dintre angajaţii Consiliului Europei d ela Bruxelles”, fapt nemaiîntâlnit în nicio ţară din Uniunea Europeană. Aceasta, în condiţiile în care, în Tratatul de la Lisabona, intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, se precizează clar şi la obiect „Rolul Parlamentelor Naţionale şi implicit rolul acestora în procesul de decizie comunitară”. Cu toate că în tratat se precizează fără echivoc rolul Parlamentelor Naţionale, aceea de „gardieni ai principiului subsidiarităţii”, domnul preşedinte Iohannis „PENAL”, prin abuz de funcţie şi putere, a influenţat fără să se opună „Dictatului de la Bruxelles” prin care României i s-a impus Guvernul condus de Cioloş, ca urmare a presiunii făcute de Cancelarul german. În aceste condiţii, considerăm că Germania doreşte să plătească nişte poliţe statului român, datorită celor două războaie mondiale din ultimul secol, în care Germania a pierdut ambele războaie. De aceea, pentru cititori, vom publica ce precizează Tratatul de la Lisabona. În consecinţă, preşedinţii celor două Camere, precum şi deputaţii şi senatorii, au datoria constituţională, de apărare a suveranităţii şi implicit, să respecte art.61 din Legea fundamentală. Altfel, toţi membrii Parlamentului, într-un viitor mai scurt sau mai îndepărtat vor fi pasibili să fie sancţionaţi penal de Codul Penal în vigoare, datorită faptului că şi-au încălcat atât jurământul depus cât şi legea fundamentală.

D.B.

Domnule Preşedinte Iohannis, nu uita! „Art.61 - Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român şi unica autoritate legiuitoare a ţării”

Un aspect important adus în premieră de noul Tratat este dat de reglementarea participării parlamentelor naţionale la procesul de decizie comunitar. În acest mod, parlamentele naţionale vor putea acţiona în calitate de „gardieni” ai principiului subsidiarităţii. Parlamentele naţionale vor avea puterea de a influenţa deciziile încă din faza iniţială a elaborării unei propuneri, înainte ca aceasta să fie analizată în detaliu de Parlamentul European şi de Consiliul de Miniştri. Astfel, proiectele de acte legislative adresate Parlamentului European şi Consiliului se transmit parlamentelor naţionale, Proiectele de acte legislative emise de Comisie se transmit direct de Comisie parlamentelor naţionale, în acelaşi timp în care se transmit Parlamentului şi Consiliului. Proiectele de acte legislative emise de Parlamentul European se transmit direct de Parlamentul European parlamentelor naţionale. Proiectele de acte legislative emise de un grup de state membre, de Curtea de Justiţie, de Banca Centrală Europeană sau de Banca Europeană de Investiţii se transmit de Consiliu parlamentelor naţionale. Parlamentele naţionale pot adresa preşedintelui Parlamentului European, al Consiliului şi, respectiv, al Comisiei, un aviz motivat privind conformitatea unui proiect de act legislativ cu principiul subsidiarităţii. O conferinţă a organelor parlamentare specializate în chestiunile Uniunii poate supune atenţiei Parlamentului European, a Consiliului şi a Comisiei orice contribuţie pe care o consideră adecvată. În plus, o astfel de conferinţă promovează schimbul de informaţii şi schimbul celor mai bune practici între parlamentele naţionale şi Parlamentul European, inclusiv între comisiile specializate ale acestora. De asemenea, conferinţa organelor parlamentare poate organiza conferinţe interparlamentare pe teme specifice, în special pentru a dezbate chestiuni de politică externă şi de securitate comună, inclusiv politica de securitate şi de apărare comună. Contribuţiile conferinţei nu angajează parlamentele naţionale şi nu aduc atingere poziţiei acestora. În acelaşi timp, parlamentele naţionale:

- vor participa la procedurile viitoare de revizuire a Tratatelor;
- vor fi informate cu privire la cererile de aderare la UE;
- vor participa la mecanismele de evaluare a punerii în aplicare a polii lor UE în domeniul afacerilor interne (migraţie, supravegherea frontierelor, combaterea traficului ilegal de persoane, arme, droguri);
- vor fi implicate în supravegherea activităţilor Europol şi Eurojust.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 317 DIN 4-23 FEBRUARIE 2016

(urmare din pagina 1)

Uvrierul şi Lucrătorul român (1872). În jurul acestor publicaţii s-au format cercuri socialiste, în cadrul cărora s-au afirmat personalităţi ca Titus Dunca, Zamfir Arbore, fraţii Ioan şi Gheorghe Nădejde. Un aflux important l-a avut venirea în ţară a unui grup de emigranţi ruşi şi basarabeni, cunoscuţi sub numele de narodnici, prigoniţi de autorităţile ţariste, între care se remarcau Constantin Dobrogeanu-Gherea, Nicolae Zubcu-Codreanu şi dr. N. Russel. Ei au adus o infuzie nouă de idei socialiste de tip anarhist, dominante în Rusia, dar şi de tip german, prin intermediul mai multor reviste, între care s-a remarcat Contemporanul (1881). În paginile acestuia au publicat articole socialişti de marcă -Vasile Conta, Constantin Dobrogeanu-Gherea, Vasile G. Morţun, Theodor Speranţia, Sofia Nădejde, Anton Bacalbaşa,Constantin Mille, Vasile Lates ş.a. Ei au dat o orientare modernă mişcării socialiste româneşti, prin sprijinirea implicării în lupta politică legală. Această orientare s-a concretizat prin apariţia, în 1886, a studiului lui Gherea, Ce vor socialiştii români? Expunerea socialismului ştiinţific şi Programul socialist, o analiză a societăţii româneşti care susţinea formarea unui partid socialist românesc şi o serie de revendicări democratice de perspectivă (votul universal, libertatea presei, egalitatea femeilor cu bărbaţii).

La 31 martie 1893 a fost fondat Partidul Social - Democrat al Muncitorilor din România (PSDMR). Din conducere făceau parte Ioan Nădejde, Vasile G. Morţun, Constantin Dobrogeanu-Gherea, Ion C. Frimu, Mihail Gheorghiu-Bujor, Cristian Racovski, Dimitrie Marinescu, Gheorghe Cristescu şi Ilie Moscovici. Programul adoptat, inspirat din scrierile lui Gherea şi de programul de la Erfurt al social-democraţilor germani, definea rolul PSDMR ca reprezentant al proletariatului român. Principalele direcţii de acţiune ale partidului erau instituirea votului universal, adoptarea unei legislaţii a muncii şi reforma radicală a sistemului agrar în favoarea ţărănimii, organizarea învăţămîntului gratuit obligatoriu, garantarea dreptului la întrunire, instituirea impozitului progresiv pe venit, descentralizarea şi autonomia comunală. Partidul a adoptat o poziţie moderată, în sensul acceptării cadrului constituţional existent, sub influenţa tripletei aflată la conducerea efectivă: Gherea – Nădejde - Mortun. În 1899 partidul s-a destrămat, iar cluburile muncitoreşti au fost desfiinţate cu excepţia clubului de la Bucureşti, în cadrul căruia au continuat să activeze personalităţi ca I. C. Frimu, C. Z. Buzdugan şi Cristian Racovski.

La 31 ianuarie 1910 a fost înfiinţat Partidul Social Democrat Român (PSDR), condus de I.C. Frimu, Mihai Gh. Bujor, Cristian Racovski, Dimitrie Marinescu şi Constantin Vasilescu. Un rol important continuă să îl joace Dobrogeanu-Gherea, a cărui lucrare, "Neoiobăgia" a avut o influenţă importantă asupra orientării partidului. Legăturile cu alte partide social-democrate au fost întărite prin participarea la Congresele Internaţionalei a II-a de la Basel (1912) şi Copenhaga (1913), unde au fost adoptate rezoluţii pacifiste.

Perioada interbelică

PSDR a salutat Marea Unire din 1918, solicitînd democratizarea ţării şi transformarea ei într-o societate socialistă. În decembrie 1918, PSDR şi-a schimbat denumirea în Partidul Socialist, dar din rîndurile sale s-au desprins mai multe facţiuni şi grupuri disidente. Congresul din 7 mai 1927 a hotărît centralizarea întregii mişcări socialiste prin constituirea Partidului Social-Democrat (PSD), iar printre membrii săi se numărau George Grigorovici, Constantin Titel Petrescu, Ilie Moscovici,Şerban Voinea, Iosif Jumanca, Ioan Flueraş, Ştefan Voitec, Lotar Rădăceanu, Theodor Iordănescu, Ion Pas. A urmat o perioadă de scindări generate de relaţionarea cu celelalte partide, respectiv cu PNŢ şi PNL, în vederea accederii la putere. În perioada dictaturii regale, PSD şi-a continuat activitatea în ilegalitate, sub conducerea lui Constantin-Titel Petrescu. Deşi se aflau în tratative cu comuniştii pentru organizarea luptei antifasciste, social-democraţii români au întrerupt contactele cu comuniştii, care susţinuseră anexarea Basarabiei şi Bucovinei de Nord la URSS.

După 23 august 1944, PSD a fost implicat în constituirea primelor cabinete provizorii, dar la instalarea guvernului Petru Groza, în martie 1945, Constantin Titel Petrescu şi alţi lideri regionali ai PSD au refuzat să participe. PSD era în pragul scindării deoarece o parte a socialiştilor doreau o colaborare cu comuniştii. La Conferinţa din decembrie 1945, în urma hotărîrii majorităţii delegaţilor de a merge în alegerile parlamentare pe liste comune cu PCR, Constantin Titel Petrescu şi susţinătorii săi au părăsit PSDR constituindu-se apoi, în mai 1946, în Partidul Social-Democrat Independent (PSDI). În manifestul PSDI se arăta că partidul este promotorul adevărat al social democraţiei româneşti. În februarie 1948 PSD a fuzionat cu PCR în cadrul Partidului Muncitoresc Român (PMR). Două luni mai tîrziu, liderii PSD au fost arestaţi, fapt care a cauzat dispariţia partidului din viaţa politică.

În ce constă politica social-democraţiei actuale

• O economie de piaţa socială (economie mixtă), cu prevederi legale pentru protejarea muncitorilor, consumatorilor şi întreprinzătorilor mici

• Un sistem extensiv şi complex de protecţie socială, pentru a contracara efectele sărăciei şi pentru a proteja pe cei care nu pot să lucreze într-un sistem de piaţă liberă (adică, şomerii şi pensionarii)

• Un nivel de impozitare relativ ridicat, mai ales impozitare progresivă, pentru a redistribui venitul într-o societate

• Un sistem de învăţământ şi sănătate oferit de guvern (public), finanţat din taxe

• Condiţii minime garantate prin lege pentru muncitori (salariu minim, protecţie împotriva concedierii necinstite, etc.)

• Protecţia mediului (deşi multe partide social-democrate nu pun accent pe politici ecologiste)

• Multiculturalism, drepturile minorităţilor şi o politică relativ deschisă faţă de migraţie

• O politică socială seculară şi progresivă. Majoritatea partidelor social-democrate susţin căsătoria între persoane de acelaşi sex, avortul şi politicile liberale privind drogurile recreaţionale.

• O politică externă care promovează democraţia, protecţia drepturilor omului şi, unde este posibil, multilateralismul.

De ce trebuie votat pe 11 decembrie 2016 Partidul Social democrat?

Fără nicio discuţie, imediat după 1990, foşti conducători ai PSD au săvârşit şi unele greşeli pe care spaţiul actual nu ne permite să le dezvoltăm. Ideea principală care se desprinde, este aceea că acest partid, având orientare de stânga, este singura forţă conducătoare care apără interesele majorităţii cetăţenilor din punct de vedere economic, în ceea ce priveşte drepturile salariale, drepturi la pensie şi care se opune expansiunii marelui capital şi a firmelor multinaţionale care încearcă să atenteze la suveranitatea statului. Sigur este faptul că social democraţia are respect faţă de marele capital, încurajându-le acţiunile economice, doar până în momentul când încearcă să impună condiţii de neacceptat pentru statul român. Amintim în acest sens, crearea la nivel naţional a "Consiliului Naţional al Investitorilor Străini": Este foarte grav faptul că acesta s-a erijat în cel care dictează politica economică a statului român. Se pune întrebarea, având în vedere evenimentele politice după alegerile prezidenţiale din 2014, dacă majoritatea cetăţenilor României, la vot, să se pronunţe zdrobitor în favoarea candidaţilor Partidului Social Democrat care alături de Partidul România Unită se pronunţă pentru o abordare corectă privind respectul faţă de naţiunea română, de naţionalism, sprijinind art.1 din Constituţie, fără niciun comentarii şi discuţii. În acest context, credem că, prezenţa la vot masivă şi votarea programului Partidului Social democrat care în mare parte se apropie de vederile politice ale PRU, va scoate România din puternica criză de identitate naţională, oprind pericolul dezbinării ţării, aşa cum s-a stabilit prin tratatele din 01 decembrie 1918. De aceea, credem cu tărie, că fiecare cetăţean trebuie să fie responsabil atunci când pune ştampila pentru un candidat care aparţine marii familii a social democraţiei româneşti şi europene. Îndemnul nostru este: "CU TOŢII LA VOT ÎMPOTRIVA CIOLOIŞTILOR TRIMIŞI DE LA BRUXELLES! VOTAŢI CANDIDAŢII PSD DE PE LISTELE ELECTORALE DIN POZIŢIA NUMĂRUL 3!!!"

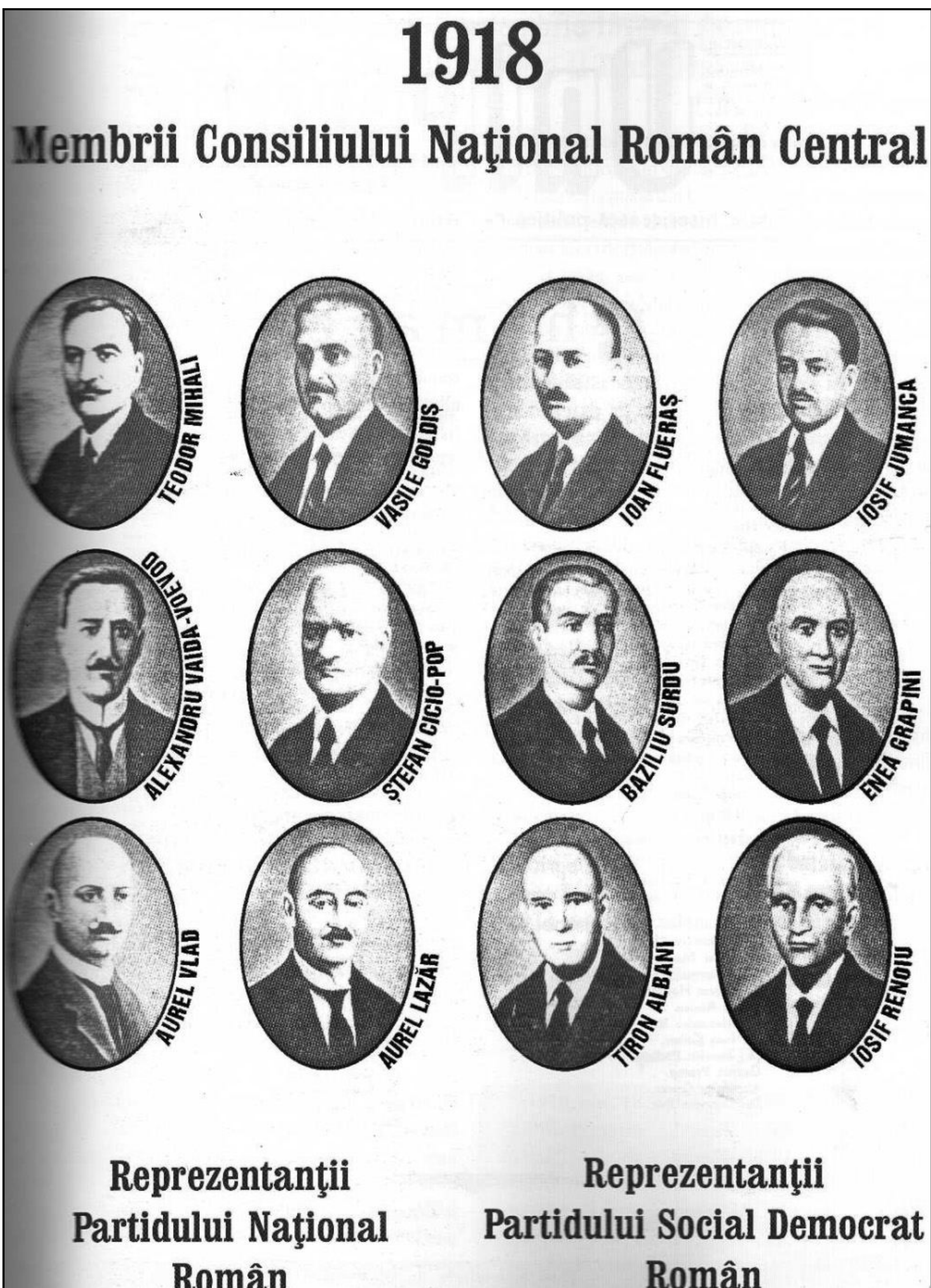
DUMITRU CÂRCENI

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 336 DIN 28 NOIEMBRIE - 5 DECEMBRIE 2016

Ştiaţi că?

MAREA UNIRE DE LA 1 DECEMBRIE 1918 A FOST FĂCUTĂ DE DOUĂ PARTIDE: PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT ROMÂN (ACTUALUL PSD) ŞI PARTIDUL NAŢIONAL ROMÂN (ACTUALUL PRM)

Probabil că foarte puţini dintre români, deşi ne aflăm în pragul desfăşurării marelui eveniment al Unirii Principatelor Române din 1959, înfăptuită de colonelul Al.Ioan Cuza şi „Parlamentele celor două Principate", cunosc că marea unire de la 1918 a fost făcută prin aportul esenţial al celor două partide nominalizate în titlu. Documentele pe care le prezentăm sunt publicate în paginile celei mai documentate reviste de istorie a românilor editată cu sârg de „Fundaţia Alba Iulia 1918 pentru unitatea şi integritatea României". La acest act fundamental trebuie să precizăm că a stat interesul şi devotamentul unei mari părţi a populaţiei de origine ungurească din Transilvania. Aceştia, într-un elan deosebit, au editat în noiembrie 1918 la Arad, „Manifestul al marelui sfat al naţiunii Române din Ungaria şi Transilvania", semnat de dr. Gh. Crişan ca secretar, iar ca preşedinte dr. Ştefan C. Pop. Această proclamaţie s-a adresat opiniei publice internaţionale, aducând la cunoştinţă că românii şi celelalte naţionalităţi din Transilvania şi-au luat soarta în propriile mâini şi vor apăra drepturile naţionale cu preţul vieţii, dacă va fi cazul. În aceste condiţii, este de neânţeles, cum în ultimii ani, s-a realizat dezbinarea dintre populaţia românească din Transilvania şi populaţia de origine maghiară, ajungându-se în anul 1990 la marile tulburări de la Târgu Mureş. Spaţiul nu ne permite să trecem în revistă modul de desfăşurare a evenimentelor unirii, cert este că în numărul 77 al revistei DACOROMANIA sunte prezentate documente clare şi fără echivoc cu privire la adeziunea tuturor minorităţilor de pe teritoriul României în vederea creării statului român „România Mare", vis la care au visat înaintaşii transilvăneni Avram Iancu, Horea, Cloşca şi Crişan, precum şi revoluţionarii paşoptişti conduşi de Bălcescu. În aceste condiţii, la această dată, s-a împlinit visul de secole al domnitorului oltean Mihai Viteazu care, prin exemplul său, s-a încoronat în anul 1600 la Alba Iulia. De aceea, considerăm că în prezent întreaga noastră populaţie trebuie să aducă un omagiu reprezentanţilor celor două partide, uniţi în „Consiliul Naţional Român Central", care chiar cu preţul vieţiia înfăptuit actul de la 1 Decembrie 1918. Ne punem întrebarea firească, unde sunteţi voi, urmaşi ai Partidului Social Democrat Român şi ai Partidului naţional Român? Ieşiţi la luptă pentru apărarea Naţiunii Române din rândul cărora fac parte şi cele 18 minorităţi.

DUMITRU CÂRCENI

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 336 DIN 28 NOIEMBRIE - 5 DECEMBRIE 2016

Ştiri uitate ... Ştiri necenzurate

AXA WASHINGTON-LONDRA-BUCUREŞTI CONSTRUITĂ DE PREŞEDINTELE BĂSESCU ŞI IMPLICAŢIILE DEZASTRUOASE PENTRU ROMÂNIA

Foarte puţini dintre români, poate doar unii oameni politici aflaţi în Parlamentul României în mai multe mandate, îşi mai amintesc de o construcţie al cărei artizan a fost fostul preşedinte Traian Băsescu, purtând denumirea "Axa Washington-Londra-Bucureşti". Cu privire la această construcţie "politico-militară-economică şi de informaţii", se pot scrie foare multe. Numai că, oamenii noştri politici, cei care mai sunt politici, pentru că pe majoritatea îi interesează doar înmulţirea banilor şi mărirea averilor. Sigur, nici ziarul reflector Argeşean nu se poate erija atotştiutor al încurcatelor iţe din politica mondială, în care, România până în 1989, a fost un actor principal dartorită unei politici externe deosebit de active. Poate doar domnul Meleşcanu, actualul ministru de externe şi ceva Adrian Năstase, are reale cunoştinţe pe care "nu le dă pe guşă". Să nu credeţi că este vorba de Cosmin Guşe care, deşi se dă "mare politolog", domnia sa nu este altceva decât un "amploiat", de pe timpul lui Caragiale care se dă cu cine este mai puternic în viaţa economică şi politică. Că domnul Guşe a deţinut chiar funcţia de secretar general al PSD-ului, dovedeşte faptul că domnia sa "trece prin politică" doar de dragul banilor şi nu din interes ideologic. Facem cuvenita precizare, pentru că în toate luările de cuvânt, prin aşa-zise "discursuri filozofico-politice", nu face altceva decât să denigreze stânga care l-a făcut om trecând în "barca dreptei", adică a marilor capitalişti amploiaţi, plini de bani, uitând majoritatea cetăţenilor români furaţi cu sprijinul marilor state occidentale de tot şi de toate. Aproape că ne-au furat şi viaţa, pentru că în prezent, un om la 45-55 de ani, care era considerat în floarea vârstei şi creării, a ajuns în prezent "bătrânii" care nu mai au altă şansă decât să moară, datorită şomajului criminal.

Cum de a ajuns Traian Băsescu la asemenea construcţii?

Sigur este faptul că trecutul domniei sale este, cum spune românul, "pus la naftalina politică". Ce înseamnă asta? Aceasta înseamnă că datorită inteligenței sale native, care este de remarcat, se pare că din umbră a jucat un rol important în ceea ce priveşte revolta din 1989 şi distrugerea sistemului politic creat nu de Ceauşescu ci de un grup de intelectuali cu simț patriotic dezlipiți de ideologia stalinistă, formând începând cu 1965 o altă Românie. Sigur, nu o Românie perfectă din punct de vedere politic, dar o Românie pentru români şi nu pentru interesele marilor state apusene care prin politica de globalizare au încercat şi chiar au reuşit distrugerea României ca stat. La acest lucru a contribuit chiar Traian Băsescu care credem cu tărie că a fost un om al fostului serviciu de spionaj englezesc. De ce spun acest lucru? Pentru că până în 1980, după război, serviciile de spionaj engleze, alături de serviciile de spionaj sovietice dețineau supremația asupra tuturor serviciilor de spionaj chiar şi asupra teribilul serviciu de informații israelian. Acesta din urmă, a reprezentat doar "un produs" al serviciilor de informații americane, care "s-a specializat" în Israel, când a reuşit în 1948 să înființeze noul stat Israel, cu toată opunerea statelor din Orient. Cu alte cuvinte, axa nominalizată, reprezenta doar o integrare a celor 3 servicii din axă: CIA, Inteligence Service şi fostele servicii de informații din armată, externe şi noul SRI. După cum veți vedea, axa începea cu America, trecea fulgerător prin Europa şi se oprea la granița Rusiei, respectiv a României. Trebuie precizat faptul că din axă lipsea un actor principal, Germania. Este posibil ca celelalte state din axă să nu aibă prea multă încredere în serviciile nemțeşti, că acestea nu ar fi păstrat unele urme ale nazismului care propagau un lucru esențial pentru Germania, "Germania, Germania, peste tot"! Datorită acestui lucru, America deținea prin NATO puterea militară dar nu şi puterea serviciilor de informații. Timp de 10 ani, America a încercat prin Băsescu consolidarea axei. Că a fost un succes, este de discutat. Aceasta, prin faptul că Anglia, o monarhie consolidată şi constituțională, nu va accepta niciodată vreo dominație nici cel puțin "visată" din partea vreunei mari puteri. Întotdeauna diplomația engleză, în ultimii 20 de ani, a stat în umbră. Această umbră i-a priit lui Traian Băsescu care a avansat încet şi sigur pe toate treptele unui om politic, până la preşedinție. După ce Traian Băsescu şi-a terminat ce avea de spus în marea politică mondială, după această dată, Germania devenită prima putere economică din Europa, şi-a cerut drepturile sale asupra estului Europei. Drept urmare, şi-a impus expansiunea politică, în primul rând asupra României, prin influențarea opiniei publice româneşti de peste hotare, alegând pentru prima dată în istorie un preşedinte sau conducător de altă etnie decât cea română, majoritară cu peste 85%. Au trecut doi ani de la greşeala poporului român privind alegerea preşedintelui Iohannis. În prezent, Traian Băsescu "dă din guşă" multe lucruri necesare informării poporului român mințit prin propaganda iohannistă, asupra unor probleme vitale ale dezvoltării României. Se pune întrebarea dacă axa se va revitaliza prin excluderea Angliei din UE, iar locul acesteia să fie luat de Germania. Se pare că ultimile "cotații politice" determinate de alegerea lui Donald Trump ca preşedinte va determina o nouă abordare a axei, prin faptul că interesele Germaniei în Rusia sunt chiar vitale. Probabil datorită acestui lucru, Trump, care este un politician "de stânga model american", preocupat de dezastrul economic eminent, în care se află America, va accepta îmbunătățirea relațiilor cu Rusia lui Putin. Altfel, America va pierde puterea economică şi chiar militară. Spațiul nu ne permite o analiză mai amplă, pe care o vom continua în numerele viitoare. De aceea, am preluat un material analiză intitulat:

D. BOŢILĂ

AXA WASHINGTON-LONDRA-BUCUREŞTI, O ALTĂ AXĂ SIONISTĂ (II)

Afacerea cu Torvad Klaveness Group a constat în înființarea, la 11 iunie 1992, de către Statul Român a „holdingului" Petromin Overseas Inc. şi a încă 16 „societăți de navă unică" în Liberia, prin care norvegienii intrau în posesia dreptului de proprietate asupra navelor româneşti, la valoarea de 1 $ (un dolar). Confirmarea falsului (privind valoarea

(continuare în pagina 16)

REVISTA PRESEI

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

Ducele de Albota, sărbătorit de ziua lui, de colegii din ţară, la RIN Grand Hotel

Ducele de Albota, primarul comunei cu acelaşi nume, a împlinit marţi, 21 februarie, 69 de ani. Sărbătorirea lui a început însă cu o seară înainte la Bucureşti, la hotelul RIN Grand Hotel al fraţilor Negoiţă. De ce aici? Pentru că peste zi se desfăşurase şedinţa Asociaţiei Primarilor de Comune din România iar seara a avut loc recepţia care marca totodată şi 20 de ani de la înfiinţarea acestei entităţi. Aşa se face că seara, după ce s-a tăiat tortul ce marca vârsta de 20 de ani pentru Asociaţia Comunelor, edilii prezenţi, în frunte cu cei din Argeş, au profitat de ocazie şi i-au cântat primarului Ion Dumitru un colegial "La mulţi ani!". Dintre primarii argeşeni care i-au cântat Ducelui de ziua sa, îi amintim pe cel de la Bascov, Gheorghe Stancu, pe cel de la Rociu, Aurică Bălăşoiu, pe cel de la Mărăcineni, Nicolae Dascălu, dar şi pe exedilul de la Cetăţeni, Ion Toader. Din partea Consiliului Judeţean a fost prezent la recepţia de la Rin Grand Hotel, vicele Ion Mînzînă, iar dintre parlamentari a fost invitat iniţial doar Cătălin Rădulescu, după care şi-au făcut apariţia Mircea Drăghici, Simona Bucura şi Gheorghe Marin. O altă informaţie interesantă şi pe care foarte puţini o cunosc e că, în urmă cu două decenii, Asociaţia Primarilor de Comune din România a fost înfiinţată la... Albota. Şi că atunci, dintre cele 39 de comune care au semnat actul de constituire, 28 erau din Argeş. Vremea a trecut, vreo două decenii, nu mai mult şi Asociaţia a crescut mare, ajungând astăzi să aibă ca membri peste 80% dintre comunele din ţară. De unde rezultă că Ducele de Albota a avut mână bună...!

M.S.

Personalităţi prezente la absolvirea Promoţiei 1946 a Şcolii de Ofiţeri Piteşti

1946, mai 18. Sărbătorirea, într-un cadru festiv, a Promoţiei celor 53 de elevi deveniţi ofiţeri de artilerie în Şcoala de la Piteşti. Oficiali: generalul adjunct Constantin Dămăceanu, subsecretar de stat, Emil Bodnăraş, secretar general al Preşedinţiei Consiliului de Miniştri, generalul Constantin Ionaşcu, şeful Marelui Stat Major, generalul Grigore Nicolau, comandantul Corpului 2 Armată, colonelul Cornel Verdes, secretar general al Ministerului de Război, generalul Popescu-Ankara, directorul Artileriei, generalul Constantin Popescu, directorul Siguranţei Statului, generalul Emilian Paraschivescu, comandantul Diviziei III Infanterie, generalul Nichita, comandantul Diviziei 2 Voluntari Horia Cloşca şi Crişan, avocatul Constantin Chiriac, prefectul judeţului Argeş şi Teodor Bachide, primarul oraşului Piteşti.

INFORMAŢII SELECTATE DIN "PITEŞTI-620, MEMENTO", DE PETRE POPA

RUBRICĂ REALIZATĂ DE MARIUS IONEL

Ziarul „ANCHETA“

Titlu: Miting cu 5.000 de oameni - demonstraţia de forţă a PSD Argeş

Aproximativ 5.000 de argeşeni au fost prezenţi sâmbătă după-amiază în Piaţa "Vasile Milea", pentru a participa la un miting de susţinere a guvernului Grindeanu organizat de Organizaţia Judeţeană a PSD. Participanţii, foarte mulţi dintre ei pensionari sau angajaţi ai instituţiilor publice controlate de social-democraţi, au venit din toate colţurile judeţului, pentru manifestaţia de la sfârşitul săptămânii trecute, fiind pusă în mişcare maşinăria de mobilizare a PSD Argeş. Mitingul a început la ora 17 şi s-a terminat după doar o oră, timp în care manifestanţii au scandat lozinci proguvernamentale şi antiprezidenţiale, iar pe scena amplasată în faţa prefecturii au ţinut discursuri mai mulţi lideri aisocial-democraţilor. La final, cei prezenţi în Piaţa "Milea" au încins "Hora Unirii".

Angajaţii Arpechim au de ales: plăţi compensatorii sau un loc de muncă

Viitorul proprietar al Oltchim poate prelua maxim iumătate din angajaţi, pe care trebuie să-i păstreze cel puţin doi ani. Aceştia vor fi nevoiţi să renunţe la contractul colectiv de muncă şi, implicit, la drepturile aferente, inclusiv la salariile compensatorii.

La finele acestei luni, este programat un nou termen pentru depunerea ofertelor în vederea preluării Oltchim de către un investitor. Privatizarea combinatului vâlcean este aşteptată cu sufletul la gură şi de către angajaţii diviziei petrochimice de la Bradu, care speră că acest proces nu îi va lăsa fără locurile de muncă, aşa cum s-a întâmplat cu majoritatea celor care odinioară lucrau pe platforma Arpechim. Vestea bună este că, după mai multe tentative eşuate de vânzare a colosului economic de la Vâlcea, reprezentanţii Ministerului Economiei întrevăd o rază de speranţă în noua încercare de privatizare. Vestea proastă este că soarta celor 2.000 de salariaţi ai Oltchim rămâne sub semnul incertitudinii, în condiţiile în care noul plan de organizare lasă la latitudinea potenţialilor cumpărători decizia de a păstra o parte din personalul existent şi, în plus, angajaţii menţinuţi rămân fără umbrela contractului colectiv de muncă.

(ALIN MORARU)

Ziarul „GÂNDUL“

ULTIMA ORĂ

Presedintele Basescu s-a infuriat, ieri, cand a fost intrebat de jurnalisti cum explica faptul ca bugetul Uniunii Europene propus la summit de Marea Britanie defavorizeaza profund Romania, avand in vedere ca aceasta tara se afla pe celebra axa Washington-Londra-Bucuresti atat de draga presedintelui. Basescu a replicat, nervos, ca nu exista nici o legatura intre propunerea Marii Britanii si axa Bucuresti-Londra-Washington. "Noi avem doua prioritati - una de securitate nationala si alta de integrare in Uniunea Europeana", a explicat presedintele Basescu. In opinia acestuia, cele doua nu au nimic in comun, pentru ca "aici nu se discuta doar cu avioane F16". Apoi, Basescu i-a certat pe ziaristii prezenti: "O sa va rog sa nu speculati doar ca sa pareti jurnalisti buni. Altfel, veti face un ghiveci din cele doua abordari: una de securitate nationala si una de integrare. Un ziarist bun n-o sa le faca ghiveci, cel putin deocamdata". ***(A.B.)***

Ziarul „OBIECTIV DE ARGEŞ“

IOHANNIS A PIERDUT DEFINITIV PROCESUL DE LA PITEŞTI!

Preşedintele Klaus Iohannis a pierdut definitiv casa din Sibiu. Magistraţii de la Curtea de Apel Piteşti au decis să respingă contestaţia în anulare formulată de soţii Iohannis în dosarul strămutat de la Braşov. În plus, contestatarii, Carmen şi Klaus Iohannis sunt obligaţi să plătească intimaţilor cheltuielile de judecată, mai exact 1.700 lei către Antonescu Elisabeta şi 1.700 lei către intimaţii Oargă Ioan, Oargă Ioan Adrian, Oargă Steluţa Ancuţa. Sentinţa este irevocabilă. Contestaţia în anulare formulată de familia Iohannis împotriva deciziei instanţei din noiembrie 2015, prin care cei doi soţi au pierdut un imobil aflat în centrul Sibiului, se judecă la Curtea de Apel Piteşti, conform deciziei din 06 aprilie 2016 a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie. Instanţa supremă a admis atunci o cerere depusă de familia Iohannis prin care s-a solicitat strămutarea procesului de la Curtea de Apel Braşov la o altă curte de apel din ţară, decizia fiind definitivă. Potrivit presei locale, Klaus Iohannis a reclamat în cererea de strămutare faptul că judecătorii din Braşov nu îndeplinesc condiţia de independenţă şi imparţialitate, ca urmare a presiunii exercitate de mass-media asupra lor, în cei 10 ani cât a durat procesul . În urma articolelor apărute în presă, Carmen şi Klaus Iohannis susţineau că pe plan local s-a creat un curent nefavorabil lor, aspect de natură a afecta, cel puţin la nivel de aparenţă, imparţialitatea judecătorilor. Carmen şi Klaus Iohannis au depus o contestaţie în anulare, după ce au pierdut definitiv la Curtea de Apel Braşov un proces privind un imobil din centrul Sibiului. ***(ALEX VLAD)***

SERIAL

AMNISTIA UNOR FAPTE PENALE – O NECESITATE A PERIOADEI ACTUALE

În 25 de ani de la Revoluție, s-a mers prea departe cu dezvoltarea Capitalismului de tip românesc când, din "proletarii săraci" din perioada de dictatură socio-comunistă, majoritatea dintre români au dorit repede să ajungă "capitalişti prosperi". Ne punem în schimb întrebarea: cu ce preț? Este adevărat că s-au primit „imbolduri şi semnale" din partea marilor puteri occidentale că la ei s-a putut. Numai că, din nou întrebarea: dar în ce timp? Răspunsul este: în sute de ani. Pe timpul acela, la ei funcționa "ghilotina" la francezi şi "galerele" la englezi, spanioli, portughezi, etc. Pe timpul nostru actual, americanii şi puterile mari europene au inventat şi au promovat cu succes un altfel de "galere şi ghilotine", respectiv DNA – care a început timid prin înființarea de către Năstase a PNA (Parchetul Național Anticorupție). Sigur că acest DNA sau PNA funcționează într-un singur sens, doar pentru capitaliştii români, nu şi pentru capitaliştii occidentali care prin firmele multinaționale sunt "ocrotiți" sau, cum este la modă, "acoperiți". La ei, începuturile capitalismului "s-au civilizat" prin forță, în schimb la noi, pentru că nu aveam legi ferme, capitaliştii noştri s-au civilizat prin "anarhie" revoluționară. Timp de aproape 25 de ani capitalismul românesc – cum ar fi fost necesar, nu s-a putut dezvolta liber, chiar cu sprijinul statului. Ba mai mult. A primit lovituri mortale de la marile concerne economice din occident care în lupta dintre ele au primit încă de la început sprijinul statal şi eu s-au dezvoltat, iar teoria capitalistă denumită "economia de piață", la ei a funcționat. În schimb, la noi a funcționat haotic un capitalist rapace, chiar sălbatic, alimentat de lipsa de sprijin a statului, care şi-a lăsat întreprinderile până atunci profitabile, construite prin suferința românilor, pradă influenței puterilor occidentale, pentru ca aceste întreprinderi să fie cumpărate pe prețuri de nimic, uneori chiar pentru un dolar, cu scopul declarat mincinos de a deveni profitabile. Sigur că profiturile nu erau la românii care le-au muncit, profiturile erau la marile concerne care au invadat economia românească precum ciupercile după ploaie. Păguboasa doctrină emisă de "emanatul evreu" Petre Roman şi transilvăneanul Ion Rațiu care a fugit la terminarea războiului, venind imediat după 22 decembrie "să mulgă" munca românilor în folosul marilor puteri occidentale. În aceste condiții, începând cu 1990, după ce l-au "împuşcat pe împuşcatul" atunci când nu a mai avut nevoie de el pentru că îşi plătise datoriile, s-a dezvoltat rapid noțiunea economică de "proletarul capitalist" sau "capitalismul proletar", acesta fiind un român sărac sau poate de mijloc care a încercat şi el să se capitalizeze. Dar cum. Furând din întreprinderile unde lucra de la femeia de serviciu până la director, de la şuruburi şi mici piese pe care apoi stând la vamă chiar şi 2-3 zile, săşi vândă marfa în primul rând în Turcia care de la început şi-a deschis granițele atât pentru mărfuri cât şi pentru femeile de talie uşoară. După ce au făcut ceva bani, a urmat perioada neagră a "capitalismului proletar evoluat" condus cu mare ştiință de fostul premier Năstase. Domnia sa a dat un imbold nemaîntâlnit în perioada 2000-2004 la "marea furăceală proletară" când s-au pus pe picioare: Voiculeştii, Tenderii, Becalioții, precum şi alte familii conduse de "țărăniştii cu caltaboş" şi până la "liberalii patricieni" care ne-au dat lovitura de grație prin două vânzări care au atârnat greu în economia românească: Romtelecomul şi Petrolul. Primul a ajuns la falimentarii greci, respectiv la stat şi nu la particulari, iar cel de-al doilea a ajuns la cea mai săracă țară din Europa, fără petrol, Austria. De aceea, credem că blestemul românesc trebuie să-l urmărească pe Dinu Patriciu şi dincolo de moarte. Tot acest fenomen a fost supervizat din umbră de conducătorii UE şi stăpânii lor americani care aşa cum spunea Adrian Năstase, prețul plătit pentru intrarea în NATO a fost vânzarea petrolului. Cum ar spune românul: "şi... şi cu banii luați". Aceasta pentru că în decursul istoriei, nimeni nu ne-a atacat vreodată decât în 1916 ungurii cu nemții şi în 1913 bulgarii cu nemții. Toate aceste fenomne au avut loc datorită unor interese venite tocmai de la Bruxelles, după ce marile puteri au "spart zidul Berlinului" la 9 noiembrie 1989. Aceste mari puteri au avut interes în a cultiva "anarhia" prin lovitura de stat bine organizată şi din timp plănuită de cancelariile occidentale. Acestea aveau interes de peste 200 de ani să pătrundă către est pentru că "le miroseau" marile bogății ale Imperiului Rusesc. În acest context, era absolut obligatoriu pentru atingerea scopurilor lor să urmeze o perioadă de anarhie revoluționară în care au fost împinşi "tineri fără minte", cum de altfel s-a întâmplat acum în turul II al alegerilor prezidențiale când aşa, în scurt timp, sute de mii de tineri, unii din ei aflați ca "pierde-vară" în occident, şi-au adus aminte de țara lor dragă România, unii din ei nemaifiind de foarte mulți ani la votul majorității din țară. La acest exod de vot, un patriotism destul de subțire i-a dat viață "baba noastră dragă" Monica Macovei acre şi-a descoperit vocația de prezidențiabil şi neavând bani de publicitate, nu a făcut altceva decât să butoneze prin Facebook şi alte mijloace de socializare, impunând în primul tur un procent de 4% dintre "butonabili autohtoni" care au votat-o fără a avea vreun merit. Singurul merit a fost acela că a descoperit încă din 2005 "placa independenței justiției" căreia aceasta, ca ministru, nu i-a dat consistență. De ce? Pentru că şi oamenii din justiția românească de după 1990, făceau parte şi ei din "proletarii justițiabili".

De ce este nevoie de o amnistie urgentă şi irevocabilă?

Aşa cum spuneam, "politica Băsesciană" a avut la bază distrugerea capitalismului autohton, deşi acesta era aproape muribund, după lovitura dată în 11 iunie 1948. Domnul preşedinte s-a făcut că nu ştie că peste 95% din economia românească nu mai este românească, se află în mâna multinaționalelor. Ceea ce este mai rău, este faptul că proletarii capitalişti, dorind şi ei să simtă gustul dulce al îmbogățirii cu orice preț, au vândut tot, la indicația celor care ne conduc la Bruxelles şi care ne impun prin FMI tot ce să vindem, cui şi la ce preț. Românii în schimb, trăiesc în boli şi suferințe, aşa cum spune poezia lui Coşbuc: "Flămând şi gol fără adăpost,/ Miau pus pe umeri cât ai vrut,/ Şi m-ai scuipat, şi m-ai bătut,/ Şi câine eu ți-am fost". Micul capitalist care a încercat să se ridice deasupra "rahatului capitalist mondial", i s-a dat în cap (vezi cazul Penescu, Solomon, Voiculescu, Becali, ş.a.). În ultimii câțiva ani, presiunea externă împotriva capitalului a căpătat noțiunea de "vendetă politică a dreptei împotriva stângii" acuzată în prezent că sprijină politica Rusiei. Drept urmare, puşcăriile sunt înțesate de "capitalişti proletari", iar în locul lor s-au înmulțit ca ciupercile capitaliştii occidentali. Credem că în nici o țară din Europa şi din lume nu mai există în perioada de pace un număr atât de mare de conducători politici, şefi ai unor instituții de deconcentrate, iar în prezent, din cei peste 7000 de primari, câteva sute au dosare penale şi sunt cu câte un picior în uşa puşcăriilor de tip capitalist. Cei care în prezent conduc instituțiile deconcentrate, stau cu teama nopții că la uşa lor vor apărea "teribilii mascați" bine antrenați, bine echipați, gata oricând să tragă chiar cu pistolul dacă încerci să te opui. În prezent s-a reinventat "duba neagră" doar pentru capitaliştii proletari români. Capitaliştii occidentali stau bine-mersi în țările de origine, punând să conducă pe câte un amărât de român care pune şaua pe angajați plătindu-i pe aceştia cu sume deosebit de mici dacă ar fi muncit în țările de origine. Având sprijinul unor lachei politici româneşti, s-a modificat codul penal care nu suflă o vorbă de "duba neagră" practicată de DNA la fel ca perioada de tristă amintire când funcționa Directiva NCVD a lui Stalin din 1947. Acesta este capitalismul Băsescian pe care ni-i l-au hărăzit stăpânii de la Bruxelles, în dorința lor de "a-i pune cu botul pe labe" pe capitaliştii autohtoni.

DUMITRU CÂRCENI

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 297 DIN 16 FEBRUARIE - 3 MARTIE 2015

Am iubit America! Dar oare până când?

Domnule Ambasador Klemm! România nu este o colonie a SUA, iar dvs. nu sunteţi numit „Guvernator american“, ci ambasador într-o ţară suverană!

În sfârşit, „Dumnezeii pe Pământ reprezentaţi de Justiţie”, au tras semnalul de alarmă privind democraţia

Fără nicio discuție, evenimentul politic major desfăşurat recent la cel mai înalt nivel prin mesajul ferm dat prin „Scrisoarea deschisă adresată ambasadorului SUA în România”, Excelenței Sale, Hans Klemm, de către Uniunea Națională a Judecătorilor din România şi Asociația Magistraților din România, reprezintă o cotitură radicală privind respectarea art.1 din legea fundamentală a României, Constituția. De mult timp, la cel mai înalt nivel, cea de-a treia putere în stat, reprezentată de justiție nu a luat o poziție foarte fermă, ca de această dată. Sigur este şi faptul că poziția acestor asociații nu se îndreaptă doar asupra abuzurilor făcute de o direcție a Parchetului General reprezentată de DNA, care deliberat, sprijinită de ambasadorul american, a încălcat Constituția la art.131 „rolul Ministerului Public”, făcând din DNA o instituție de coerciție încălcând drepturile şi libertățile fundamentale ale cetățenilor prin „Festivalul cătuşelor fără rost”. Tot aşa de sigur este faptul că domnul ambasador al unei țări care luptă la nivel mondial pentru respectarea Declarației Universale a Drepturilor omului semnată în 1948 la Washington, a săvârşit o mare greşeală în numele Statului American atunci când a incitat o direcție a Parchetului la măsuri care înjosesc demnitatea umană. Sigur este faptul că şi în România, ca de altfel în toată lumea, în „lupta pentru îmbogățirea unor indivizi”, generează corupția, iar America nu se poate lăuda că a eradicat-o total. Este tot aşa de adevărat că după revolta din decembrie 1989, oameni inteligenți bine pregătiți chiar în şcolile capitalismului dezvoltat, au încercat să devină ei capitalişti la fel ca cei din Occident. Numai că, au săvârşit greşeli de care pot fi făcuți vinovați chiar şi unii reprezentanți ai capitaliştilor occidentali, care i-au ademenit pe „flămânzii săraci capitalişti”, generând aşa zisul capitalism „de cumetrie”. Aceasta în condițiile în care, după dărâmarea Zidului Berlinului, România a fost ultimul bastion nu al comunismului, ci al dictaturii care s-a eliberat. Că nu au ştiut modalitățile? Este o altă problemă. Statul nou înființat, la 22 decembrie 1989, a fost la discreția înțelegerilor marilor puteri, respectiv a preşedintelui american Bush şi a preşedintelui rus, Gorbaciov. Aceştia au stabilit distrugerea economiei româneşti şi împărțirea bucată cu bucată, a acestei bogății, având în vedere colapsul în care se afla economia capitalistă Europeană. Este vizibil cum ruşii au luat unele ramuri ale industriei grele, respectiv Combinatele de la Târgovişte, mândria României, sau cele de la Câmpia Turzii, etc. Germania a luat de la România industria prelucrării cimentului şi o serie întreagă de mari obiective de interes major pentru Germania. Austria a preluat prin şantaj privind intrarea în NATO, petrolul. Anglia a preluat o parte din industria oțelului, o parte din țări din nordul Europei având sprijinul Consiliului Europei unde au deținut şi dețin puterea decizională, stabilind discreționar modul de viață al românilor, mergând până la stabilirea granițelor printr-o aşa-zisă politică de regionalizare. Mai mult decât atât, Uniunea Europeană, având girul primei puteri din Europa, Germania, a stabilit prin trafic de influență, alegerea ca preşedinte a unui etnic german care în prezent pregăteşte o dictatură mergând până la dezmembrarea statului național, unitar, creat prin jertfa celor aproape un milion de morți în primul război mondial. Mai mult decât atât, domnul preşedinte etnic german, având o reprezentare doar de cca. câteva mii de cetățeni, reprezentați de forumul german, şi-a permis folosindu-se de influența DNA-ului să încalce Constituția şi să „numească”, un Guvern dorit de dumnealui, în care este posibil ca numele magiar să capete o conotație neconstituțională. Este adevărat, că în lupta lor pentru existența economică a unor întreprinderi româneşti create conform Legii 31/1991 şi a HG 834/1991, acestea să fi făcut greşeli uneori grave, mergând până acolo încât ar fi fost necesară tragerea lor la răspundere penală. Numai că, această răspundere penală nu trebuie să se transforme într-o „frondă” între fosta ideologie de unde parveneau foştii viitori capitalişti şi actuala filozofie economică venită din Occident. Aceşti conducători bine pregătiți profesional au făcut greşeli grave în lupta pentru supraviețuire economică. De aceea, credem că era necesar ca la nivel parlamentar, aşa cum a existat Legea 31 şi HG 834/1991 să se emită o lege de reglementare a acestor acte ilegale săvârşite de cei care mai mult sau mai puțin legali, au pus mâna pe fostele întreprinderi, pentru ca în final aceasta să intre în portofoliul marilor companii din Occident. Oare mai există vreo fabrică românească în România? Ştie domnul ambasador vreuna dintre ele? Ştie domnul ambasador că aşa zisa economie de piață occidentală a distrus întreaga economie românească, de la ştiință şi cultură, până la producerea bunurilor necesare traiului populației. Oare domnul ambasador nu vede că aşa zisa circulație liberă a însemnat o politică greşită de deznaționalizare a românilor care au devenit servitorii țărilot Europene şi a altor state din lume? Iar dovezile pe care domnul ambasador ar trebui să le ştie, pot continua. Cel care vă spune aceste lucruri este un fost ofițer al armatei române care s-a ridicat împotriva sistemului comunist şi timp de 20 de ani, din 1970 până în 1989, s-a străduit ca România să fie o țară demnă, aşa cum au fost părinții şi bunicii noştri. De aceea, în final, prezentăm un facsimil al unei hotărâri politice din 20 martie 1970 privind pe căpitanul Boțilă Dumitru. Acesta, alături de un grup de ofițeri din armata română, prin mijloace dolosive, a încercat să atragă atenția Guvernului stalinist din această perioadă, cu privire la transformarea României într-o țară în care dictatura a făcut ravagii, începând cu 01 ianuarie 1948, cu consecințele ştiute la nivel mondial. În acest sens, a editat un ziar „anti-sistem” având dorința ca într-adevăr, România să devină o țară prietenă a Europei, a continentului american, a tuturor țărilor din lume, dar nu o colonie a vreunei țări din lume pe care nici dvs., domnule ambasador, consider că nu o veți accepta, deşi numele dvs. mic este „Hans”, ceea ce dovedeşte, probabil, că originea etnică este aproape cu cea a numelui de „Iohannis”. De aceea, public având în vedere suferința mea şi a familiei timp de 20 de ani, din partea sistemului stalinist, sovietic şi nu a comunismului care este doar o teorie politică şi nu un sistem economic, doresc să-i felicit pe semnatarii scrisorii deschise adresată dvs., considerând că modul în care aceste uniuni de jurişti au procedat îmi aminteşte de modul în care eu, ca tânăr căpitan al armatei române, împreună cu alți colegi, am aprins în anul 1970, flacăra revoltei împotriva abuzurilor staliniste materializate prin revolta din 22 decembrie 1989. Fie ca flacăra constituțională pe care aceşti jurişti au ridicat-o public, să constituie un element de redeşteptare a națiunii române, aşa cum spune imnul național „Deşteaptă-te române/ Din somnul cel de moarte/ Din care te-adânciră/ Barbarii de tirani!”. Restul, trageți dvs. concluzia, domnule ambasador!

D. BOŢILĂ

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 334 DIN 7-21 NOIEMBRIE 2016

TURISMUL... PRIMARUL... ŞI SATUL ROMÂNESC

Rădăcina neamului românesc are la bază două elemente definitorii: Primarul, Notarul, Popa şi Doctorul. Aceste entităţi funcţionează de peste 2000 de ani sub diverse denumiri şi au contribuit esenţial la păstrarea şi dezvoltarea naţiunii române ca stat. De aceea, autorităţile ţării au obligaţia esenţială să sprijine aceste entităţi pentru că, naţiunea română s-a născut la ţară. Sigur este faptul că funcţia de primar trebuie să constituie pentru Guvern, Parlament şi Justiţie o prioritate esenţială atunci când ia decizii de la cele mai simple până la cele mai importante. De aceea, credem că de la "vlădică" conducătorul statului, trebuie să se consulte cu "TALPA ŢĂRII", reprezentată de primari şi chiar de Consiliul Local. Este foarte grav faptul că după 1990, conducătorii ţării, de la preşedinte şi prim ministru la preşedintele Curţii Constituţionale, până la preşedinţii celor două camere, ar trebui săptămânal o zi în care să parcurgă unele localităţi ale ţării. Acest lucru nu i-ar strica nici preşedintelui Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie şi chiar conducerii CSM. De ce? Pentru că aici, la ţară, conducătorii noştri pot lua pulsul stării de fapt a problemelor care frământă alegătorii. Una dintre problemele cele mai importante la ora actuală, când unele mari puteri ale Europei desfăşoară cea mai neagră politică de "deznaţionalizare" a României, prin politica numită "globalizarea". Cine este beneficiarul? În nici un caz majoritatea poporului român, ci doar marile puteri. Una dintre sarcinile de căpăteneie ale primarului trebuie să fie reprezentată de dezvoltarea turismului local, obicetive de care satul românesc nu duce lipsă. Dacă primarul înţelege necesitatea promovării "fenomenului turistic", satul şi localităţile sale se vor dezvolta pe trepte superioare, fără ca Guvernul să investească sume uriaşe în apă, canalizare şi drumuri. Fiecare gospodărie ţărănească trebuie să fie sprijinită nu de UE, ci de Guvernul României, iar sprijinirea să nu fie selectivă pentru copii, tineri sau adulţi. Fiecare locuitor al satului românesc are obligaţia de a-şi înflori gospodăria în care s-a născut, iar prin dezvoltarea gospodăriei sale înfloreşte dezvoltarea statului. Amintim în acest sens, faptul că în timpul guvernării numită în prezent comunistă, satul românesc a contribuit esenţial la plata datoriilor externe către puterile occidentale care ne-au furat şi ne fură şi în continuare aşa cum ne-au furat de peste 2000 de ani. De aceea, dorim să tragem un semnal tuturor primarilor localităţilor satului românesc, adr şi conducerii ţării, să desfăşoare măsuri ferme pentru sprijinirea satului românesc şi implicit a turismului. Aceasta trebuie să înceapă cu sprijin financiar pentru creşterea animalelor, a apiculturii, şi alte măsuri pe care românul le cunoaşte de mii de ani.

PREŞEDINTELE ASOCIAŢIEI DE TURISM, D. BOŢILĂ

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 303 DIN 26 MAI - 16 IUNIE 2015

„Comunismul" este doar o teorie politică „inventată"de nemţi şi englezi şi nu de români

DE CE NE-AR FI FRICĂ DE STÂNGA?

Românii niciodată nu au fost de dreapta...ci de stânga

Ştiu, este poate prea devreme din punct de vedere istoric să vorbim în termeni realişti despre stânga politică. Sunt prea aproape de noi amintiri neplăcute din epoca în care oameni nevolnici, ignoranţi şi tocmai de aceea avizi de putere au vulgarizat şi barbarizat un sistem care, politic, este cel mai vechi sistem, făcându-l a fi orice altceva dar deloc o stângă, nu neapărat modernă dar nici măcar primitivă (în sensul de început). Şi totuşi, nu mă pot convinge, în primul rând eu pe mine însumi, să nu vorbesc, să nu scriu despre ceea ce, îmi place să cred, va fi doctrina şi a viitorului omenirii. Şi aceasta nu poate fi altceva decât stânga spectrului politic. Am mai scris-o şi cu alte ocazii, o fac şi în deschiderea acestui eseu mizantropic: ca definiţie profană, spectrul politic este o clasificare a poziţiilor politice, şi este asemănător unei axe imaginare, care se extinde la stânga şi la dreapta unui centru politic. Poziţiile apropiate de centru, cele mai moderate, poartă denumirile de centru-stânga şi, respectiv, centru-dreapta, aşa cum, de altfel, s-au intitulat şi actualele forţe politice româneşti ce s-au grupat în recent câştigătorul jucător politic electoral, numitul USL (Uniunea Social-Liberală). În mod tradiţional, stânga include social democraţia şi socialismul şi, cu cât ne deplasăm spre stânga, intrăm în sfera comunismului şi, după unii autori, chiar spre anarhism. În ce mă priveşte, şi cum probabil va reieşi din cele ce urmează, comunismul ca doctrină nu ar trebui, sub nicio formă, inclus spre extrema stângă ci spre o stângă apoteotică, de unde şi unele aprecieri de utopie. Utopie care poate fi interpretată ca atare, de ce nu, şi din cauza unor imposibilităţi de moment de a străpunge unele preconcepţii impuse fie de prea larga popularizare ineptă a unor forme neizbutite şi construite forţat în a doua jumătate a secolului XX, fie din neputinţa imaginării unor concepţii generalizante de viitor, din lipsa modelelor şi al mijloacelor de exemplificare. Totodată, dreapta include liberalismul, monarhismul, conservatorismul, naţionalismul şi, către extremă, fascismul. De altfel, istoricul britanic Eric Hobsbawm scria cu câţiva ani în urmă că: „Noi cei de stânga, trebuie să ţinem mereu seama că nu suntem nişte ultimi veniţi, ci cea mai veche mişcare existenta în Europa [care militează] pentru îmbunatăţirea vieţii omului simplu, a maselor. De aici provin mândria şi forţa noastră". Dacă nu vă par prea cutezător, ca să nu spun „obraznic", aş avansa ideea că stânga este mai veche de Republica lui Platon (altfel n-ar fi avut surse de inspiraţie anticul filozof) din care, cum am mai afirmat-o, s-a inspirat însuşi Iisus Hristos, fie el considerat personaj istoric, fie el considerat existenţă divină ca Fiu al lui Dumnezeu. Stânga, trebuie spus şi accentuat, are în centrul preocupărilor sale apărarea drepturilor omului simplu, justiţia socială, egalitatea (nu numai de şanse, ci şi în drepturi), nediscriminarea oamenilor după rasă, naţionalitate sau sex. Ea este expresia politică a iubirii aproapelui, adică sensibilitate pentru suferinţele şi aspiraţiile celorlalţi. Ader cu toată convingerea la concepţiile potrivit cărora „stânga nu îşi vede împlinite idealurile decât într-o societate democratică", în care consultarea electorală are ca scop aflarea cerinţelor populaţiei. Cucerirea puterii este, pe cale de consecinţă, calea prin care aspiraţiile stângii, amintite deja mai sus, pot fi transpuse in viaţa de cei aleşi în alegeri. Pentru a veni la zilele apropiate nouă o spunem cu o anume contrarietate că, pornit ca o mişcare radicală de stânga cu ţeluri generoase, comunismul a degenerat în URSS (iar după acest model, impus şi în alte ţări), şi a ajuns un regim opresiv ce a refuzat acordarea libertăţilor individuale şi colective, fapt care s-a intors impotriva idealurilor declarate ale mişcării şi a fost în cele din urmă respins de subiecţi, nimeni alţii decât popoarele transformate în cobai la scara unu la unu. Astăzi, chiar şi partide de stânga ce şi-au menţinut denumirea de comuniste, au evoluat mult, recunoscând virtuţile economiei de piaţa (partidul comunist chinez în cazul particular cel mai performant) sau ale parlamentarismului democratic (cu exemplificare în partidele comuniste francez şi ceh). Iată aşadar că nu avem nici un, dar absolut nici un motiv pentru a ne teme de stânga spectrului politic. Din potrivă, nu numai că îndrăznesc, dar chiar cutez să spun că este sensul din spectru spre care trebuie să ne îndreptăm cu mai multă încredere atenţia.

VICTOR VERNESCU

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 333 DIN 24 OCTOMBRIE - 8 NOIEMBRIE 2016

Magistraţii din România,

SCRISOARE DESCHISĂ adresată ambasadorului SUA

Uniunea Naţionala a Judecătorilor din România (UNJR) şi Asociaţia Magistraţilor din România (AMR) au remis pe data de 31 octombrie 2016 o scrisoarea deschisă E.S. Hans Klemm, ambasadorul Statelor Unite la Bucureşti, în urma declaraţiilor pe care acesta le-a făcut şi aduc gravă atingere imaginii justiţiei şi bunei funcţionări a democraţiei în România. „În contextul în care vedem în jurul României ţări, chiar partenere ale Statelor Unite, care se îndepărtează de la valorile democraţiei, suntem determinaţi să nu acceptăm în România nici un rabat de la statul de drept şi nici o îndepărtare de la valorile fundamentale ale acestuia", au arătat judecătorii în scrisoare. „Încălcarea acestor valori va face România mai slabă, ceea ce vulnerabilizează şi NATO."

Conţinutul integral al scrisorii îl găsiţi mai jos:

31 octombrie 2016 - Excelenţei Sale Domnului Hans Klemm, Ambasadorul Statelor Unite la Bucureşti

Stimate Domnule Ambasador Klemm,

Vă scriem public direct, folosind calea unei scrisori deschise, deoarece declaraţiile pe care le-aţi făcut pe data de 26 octombrie, în cadrul interviului pentru site-ul , aduc gravă atingere imaginii justiţiei şi necesită, faţă de impactul negativ al acelor declaraţii asupra bunei funcţionări a democraţiei din România, un răspuns public din partea judecătorilor. Astfel, la întrebarea – legitimă în contextul actual – privind riscul manifestat de excesele procurorilor anticorupţie, a-ţi afirmat că „acest lucru trebuie să îl decidă poporul român, cum ar trebui să se comporte procurorii şi judecătorii pentru a-şi face treaba. Eu vreau sa subliniez doar succesul extraordinar al României în acest domeniu." Este de neînţeles motivul pentru care reprezentantul Statelor Unite, ţară care este luată ca reper pentru respectarea drepturilor şi libertăţilor individuale, face apel la „justiţia populară", o formă de justiţie străină de statul de drept şi specifică regimurilor totalitare, cu rădăcini în gândirea de drept sovietică. Pe pagina Ambasadei a-ţi postat fotografii de la vizita recentă pe care a-ţi făcut-o la fosta închisoare comunista de la Sighet. „Dreptatea poporului în slujba poporului" a fost sloganul ce a stat la baza „democratizării justiţiei" după 1948, pe care cu siguranţă l-aţi văzut afişat în incinta fostei închisori. Toţi acei oameni care au fost închişi şi torturaţi acolo, au fost condamnaţi tot în numele „poporului", ba încă în aplauzele sale, pentru că aşa le spunea maşina de propagandă comunistă că e bine. A-ţi afirmat în interviu că „aplaudaţi puternic" ceea ce consideraţi ca fiind un „record de succes" actual al luptei anticoruţie, arătând însă că vă sunt indiferente mijloacele folosite în această luptă. Afirmaţiile dumneavoastră, cum a fost cea cu „aplauzele", sunt primejdioase pentru democraţia românescă, deoarece întăresc mentalitate extrem de periculoasă că scopul scuză mijloacele. În justiţie mijloacele pot perveti scopul. Vă reamintim că România este o ţară aflată la 27 de ani depărtare de comunism, o ţară în care mentalitatea represivă a instituţiilor de forţă, implementată iniţial de consilieri sovietici apoi de educatori români formaţi şi educaţi de acei consilieri, nu s-a schimbat peste noapte doar prin faptul că România a declarat că a trecut de la dictatură la democraţie. Schimbarea acestei mentalităţi, fundamentată pe faptul că statul este superior persoanei, necesită timp şi o continuă reevaluare sinceră pentru a identifica segmente unde lucrurile se pot îmbunătăţi. Profesionalizarea şi întărirea reală a tuturor instituţiilor democratice se face prin respectarea strictă a statului de drept, a separaţiei puterilor în stat şi a drepturilor şi libertăţilor fundamentale, lucru care implicit duce la diminuarea corupţiei. Dacă dumneavoastră, din poziţia de reprezentant al Statelor Unite în România, doar „aplaudaţi", dar nu scoateţi în evidenţă excesele ori erorile acolo unde acestea există şi sunt vizibile, nu doar că nu ajutaţi justiţia şi lupta anticorupţie, dar le vulnerabilizaţi atât pe ele, cât şi credibilitatea Statelor Unite în faţa românilor. Cultul personalităţii şi „aplauzele" însoţite de lipsa criticii şi a unei evaluări profesioniste care să scoată în evidenţă succesele şi să puncteze problemele, pentru a fi corectate la timp, sunt cel mai mare inamic pentru orice stat şi orice instituţie a acestuia. Aceste lucruri pot foarte uşor discredita o acţiune vitală pentru sănătatea societăţii româneşti, cum e lupta împotriva corupţiei, pe palierul purtat de justiţie. Justiţia nu e nici companie de publicitate şi nici subiect de propagandă electorală. Administraţia justiţiei într-un stat democratic este un proces ce se desfaşoară cu rigurozitate şi strict în limitele legii, cu respectarea tuturor drepturilor şi obligaţiilor procedurale (due process) tocmai pentru a păstra un just echilibru între interesul public şi demnitatea, drepturile şi libertăţile fiecărei persoane. Orice derapaj trebuie punctat şi corectat pentru a preveni erori ulterioare, iar acest lucru se poate face doar analizând obiectiv şi critic această activitate. Este important să înţelegeţi acest lucru şi să-l afirmaţi public, dacă doriţi în România un stat de drept viabil, întemeiat pe o justiţie cu adevărat independentă, care respectă şi apără drepturile şi libertăţile propriilor cetăţeni. Exact aceste principii stau şi la baza Parteneriatului Strategic dintre România şi Statele Unite. Parteneriatul respectiv, aşa cum a-ţi reafirmat într-o declaraţie comună recentă româno-americană, „se fundamentează pe angajamentul comun pentru valorile democratice – statul de drept, piaţa liberă, respectarea drepturilor omului şi relaţiile inter-umane". Şi pentru că a-ţi vorbit în interviul dumneavoastră despre importanţa României în NATO, vă amintim că toate documentele publice ale summit-ului NATO de la Varşovia din acest an au reîntărit faptul că „NATO este o alianţă de valori, incluzând libertatea invidualâ, drepturile omului, democraţia şi statul de drept". „Aceste valori comune sunt esenţiale pentru ceea ce este NATO şi ceea ce face. În plus, includerea acestor valori în toate domeniile activităţii noastre va face NATO mai puternic", s-a mai adăugat în comunicatul dat de NATO pe data de 9 iulie şi împărtăţit de toţi şefii de state şi guverne care au participat la summit. „We stand together, and act together, to ensure the defence of our territory and populations, and of our common values. United by our enduring transatlantic bond, and our commitment to democracy, individual liberty, human rights and the rule of law", a fost mesajul transmis după summit-ul NATO de la Varşovia şi în acest mesaj ne regăsim şi noi. În contextul în care vedem în jurul României ţări, chiar partenere ale Statelor Unite, care se îndepărtează de la valorile democraţiei, suntem determinaţi să nu acceptăm în România nici un rabat de la statul de drept şi nici o îndepărtare de la valorile fundamentale ale acestuia amintite mai sus. Incălcarea acestor valori va face România mai slabă, ceea ce vulnerabilizează şi NATO. Ne îngrijorează, de aceea, faptul că nu amintiţi aceste valori în luările dumneavoastră de poziţie publice. A-ţi fost tăcut şi când Curtea Constituţională a fost atacată public, când avocaţii au cerut respectarea confidenţialităţii client-avocat, când judecătorii au solicitat lămurirea interferenţei serviciilor secrete în „câmpul tactic" al justiţiei, după cum nu a-ţi arătat nici o preocupare faţă de problemele justiţiei, adunate în documentul intitulat „Memorandum privind justiţia", document votat de aproape 80% dintre adunările generale ale judecătorilor. Vă solicităm, în consecinţă, ca atunci când vorbiţi despre chestiuni ce ţin de justiţie să aveţi în vedere situaţia de ansamblu, atât cu părţile pozitive, cât şi cu cele unde mai e loc de îmbunătăţiri sau sunt necesare corecţii. Ca reprezentant al ţării care a ajuns să fie prosperă şi puternică pentru că a pus omul în centru, cu drepturile şi libertăţile sale, aveţi o expertiză enormă pe care o puteţi împărtăţi cetăţenilor români. Lupta împotriva corupţiei trebuie susţinută, dar tocmai din acest motiv nu se pot ignora excesele, abuzurile ori încălcările drepturilor procesuale care pot duce în timp la discreditarea acestei lupte. Apreciem susţinerea Statelor Unite pentru reforma justiţiei din România şi vă stăm la dispoziţie cu orice informaţii doriţi despre starea reală a justiţiei şi problemele cu care aceasta se confruntă.

CU STIMĂ,
JUDECĂTOR DANA GÂRBOVAN -
UNIUNEA NAŢIONALĂ A JUDECĂTORILOR DIN ROMÂNIA,
JUDECĂTOR GABRIELA BALTAG -
ASOCIAŢIA MAGISTRAŢILOR DIN ROMÂNIA

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 334 DIN 7-21 NOIEMBRIE 2016

Legea Executorilor judecătoreşti nr. 188/2000

Art.2 - "Executorii judecătoreşti sunt investiți să îndeplinească un serviciu de interes public";

Art.4 - "Controlul activității executorilor judecătoreşti se exercită de Ministerul Justiției";

Art.7 - "Executorul judecătoresc are următoarele atribuțiuni:

a) punerea în executare dispozițiile jud. cu caracter civil prin titluri executorii;

b) notificarea actelor judiciare şi extrajudiciare;

c) comunicarea actelor de procedură;

d) recuperarea pe cale amiabilă a oricărei creanțe;

e) măsuri asiguratorii dispuse de instanța judecătorească;

f) constatarea unor stări de fapte conform CPC;

g) întocmirea proceselor verbale de constatare;

j) orice alte acte sau operațiuni date de lege în competența lui;

Art. 10 - "Executorii judecătoreşti pot fi recuzați conform art. 27 CPC";

POLIŢIA ÎN ACŢIUNE

Sancţiuni aplicate de poliţiştii rutieri

În luna februarie, polițiştii din cadrul Serviciului Rutier Argeş şi cei ai structurilor de poliție rutieră municipale şi orăşeneşti au continuat acțiunile pentru prevenirea evenimentelor rutiere, precum şi pentru conştientizarea conducătorilor auto cu privire la riscurile la care se expun şi îi expun pe ceilalți participanți la trafic prin nerespectarea regulilor de circulație. Ca urmare a abaterilor constatate, au fost aplicate 209 sancțiuni contravenționale în valoare totală de 44.765 de lei, au fost reținute în vederea suspendării dreptului de circulație 22 permise de conducere şi au fost retrase 3 certificate de înmatriculare.

Mandat executat de poliţişti

În data de 22 februarie a.c., polițiştii Serviciului Investigații Criminale Argeş au prezentat Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Piteşti pe S.I., de 41 de ani, din municipiul Piteşti, urmărit internațional. Pe numele bărbatului, autoritățile judiciare din Austria au emis un Mandat European de Arestare pentru săvârşirea de infracțiuni de furt. Pentru punerea în executare a mandatului, polițiştii au beneficiat de date suplimentare obținute prin intermediul Biroului SIRENE din cadrul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională – Inspectoratul General al Poliției Române.

Bărbatul a fost reținut pentru 24 ore, urmând a fi prezentat Curții de Apel Piteşti în vederea îndeplinirii procedurilor privind extrădarea.

SĂNĂTATEA

Ce este artrita şi cum o prevenim?

Artrita este o boală ce se manifestă prin inflamarea articulaţiilor. Este o deteriorare a osului unei articulaţii ce începe să se uzeze odată cu înaintarea în vârstă sau după un accident. În urma acestui proces, osul de dedesubt începe să se îngroaşe şi să se deformeze şi astfel nu mai permite o flexibilitate normală în articulaţie. Artrita este foarte des acompaniată de dureri, ce mai poartă numele de artralgii.

Cauzele artritei

Se cunosc aproximativ 100 de tipuri de artrită iar numărul lor pare să crească în continuare. Există atâtea cauze câte tipuri de artrită sunt. De la uzura cartilajului odată cu vârsta, osteoartrita, până la inflamarea articulației dată de hiperactivitatea sistemului imun - artrita reumatoidă. Printre cauzele cele mai frecvente ale artritei se numără: traumatismele; afecțiunile metabolice; factorii genetici; infecțiile; autoimunitatea, o reacție imună a organismului îndreptată împotriva propriilor țesuturi.

Tipuri de artrită

- osteoartrita; - artrita genunchiului; - artrita reumatoidă; - artrita psoriazică; - artrita juvenilă reumatoidă; - artrita reactivă; - guta; - artrita din bolile inflamatorii intestinale.

Simptomele artritei

Specifice artritei sunt durerile, adesea nocturne ce vă pot trezi din somn. Dimineața, articulațiile îşi regăsesc mobilitatea doar după o perioadă de încălzire, a cărei durată constituie un bun martor al gradului de inflamație. Local, pielea este roz sau roşie, articulația este adesea umflată, dureroasă, caldă, poate prezenta o efuziune de lichid sinovial şi nu în ultimul rând nefuncțională (mişcările se realizează cu greutate şi nu cu amplitudinea dorită). Alte simptome pot fi: febra, inflamarea ganglionilor, scăderi în greutate, oboseală.

UMOR LA REFLECTOR

Un turist merge pe munte şi se întâlneşte cu un urs. Neştiind ce să facă, începe să se roage cu voce tare. "Doamne, te rog să dai ursului gânduri creştine!" Ursul îşi împreunează labele şi zice: "Doamne, binecuvantează această masă..."

Discuție între medici:

- Am avut un bolnav care, după toate probabilitățile, trebuia să moară acum zece ani, dar trăieşte.

-Da?! Asta dovedeşte că, atunci când bolnavul vrea să trăiască, medicina este neputincioasă.

Domnule doctor, am început să vorbesc singur. Ce să fac?

- Deocamdată nimic, dar, dacă începeți să vă dați şi replicile, treceşi neapărat pe la mine!

Tata vine la grădiniță după copil. Educatoarea îl întreabă:

-Care este copilul dumneavoastră?

-Ce contează? Oricum mâine îl aduc înapoi!

Întrebarea publicului: Domnule preşedinte, cât sunteţi de SS-ist?

Preşedintele Iohannis, continuatorul Organizaţiei „Grupul Etnic German din Sibiu“ aflat sub tutela Reichului German al lui Hitler

Deşi fac presă de peste 15 ani, nu m-a preocupat modul în care unii etnici germani care au dorit şi doresc să trăiască ca cetăţeni români de origine germană, îşi aleg conducătorii în funcţii importante în statul român. Unii dintre aceştia, cu sprijin "din afară", au ajuns să conducă destinele statului şi naţiunii române. Unul dintre acestea a fost ales în doar două săptămâni, la cel de-al doilea tur de scrutin, preşedintele naţiunii române. Acesta este domnul Klaus Werner Iohannis. Cu superficialitatea cunoscută poporului român şi a spiritului de toleranţă, prin alegerile din 2014, credem că românii au greşit fundamental acordând fără o minuţioasă constatare, cine sunt reprezentanţii minorităţii germane din România. De la început trebuie precizat faptul că noi, românii, alături de unguri, am trăit, trăim şi vom trăi ca fraţii în graniţele fireşti stabilite după sute de ani de dominaţie ototmană, ungurească, habsburgică, iar în ultimii doi ani, un caz incredibil, sub dominaţia germană. Am citit cu atenţie materialele publicate pe internet pe care majoritatea zdrobitoare a românilor şi a clasei politice româneşti (probabil analfabetă) nu au citit-o. Nici cel puţin marele om politic, Ion Iliescu. La data de 24 noiembrie 2003, a acordat o mare decoraţie intitulată "Ordinul Naţional "Serviciul Credincios"" în grad de Cavaler, celui care, conform Tribunalului de la Newrenberg în calitatea sa de fost ofiţer SS, care probabil a omorât chiar evrei sau soldaţi ruşi, în perioada 1943-1945 când a activat ca ofiţer SS. Domnul Paul Phillippi, acum în viaţă, deţine cu acordul domnului preşedinte Iohannis, titlul de "Cetăţean de Onoare al Forumul Democratic German". Sigur că generaţia chiar în vârstă a germanilor din Sibiu, nu au nicio legătură cu Hitler şi cu cel mai cumplit sistem de teroare stabilit de Hitler. Probabil că preşedintele de onoare al forumului s-a strecurat, iar Organizaţia Forumului German, devenind succesorul de drept al tuturor instituţiilor şi organizaţiilor minorităţii germane, care a fost desfiinţată prin Decretul Regelui Mihai, imediat după terminarea războiului, şi-a permis, cu ajutorul preşedintelui Iohannis, în calitatea sa de primar al municipiului Sibiu, să restituie un patrimoniu deosebit de valoros, de multe miliarde euro, Organizaţiei FDGR pe care în anul 2008, cu spijinul fostului preşedinte Klaus Iohannis, prin HG 599, a devenit "de utilitate publică". Actualul preşedinte de onoare, în vârstă de aproape 100 ani, probabil continuă politica agresivă şi periculoasă a fostului SS, având în vedere faptul, aşa cum spune proverbul românesc, "ce se naşte din pisică, şoareci mănâncă". Că probabil este aşa, este demonstrat de faptul că părinţii preşedintelui Iohannis, începând cu anul 1990, s-au stabilit definitiv în Germania, şi doar "dragostea nebună", faţă de românca Carmen, l-a oprit să nu plece în Germania. Sigur că despre această problemă importantă pentru România vom încerca cu mijloace legale să desluşim iţele atât a alegerii domnului preşedinte, dar mai cu seamă iţele prin care o organizaţie aflată sub incidenţa Tratatului de pace după terminarea celui de-al doilea război mondial, "a fost albită" de domnul Paul Phillippi, cu sprijinul domnului preşedinte Iohannis. Noi nu spunem că domnul Iohannis a făcut parte din trupele SS. Dar conducătorii de după 1990, probabil au ceva legături cu cei care în prezent sunt vânaţi ca "criminali de război". De asemenea, nu ştim dacă părinţii şi rudele apropiate ale domnului preşedinte, care acum îşi dedică politica sa "românii mei". Care or fi ai lui şi care ar fi restul populaţiei, rămâne o mare enigmă. Probabil printre "românii mei" se află: Alina Gorgu şi ceilalţi care fac parte din stafful PNL, care l-au trădat pe Brătianu sau chiar din "românii mei" face parte Nicuşor Dan, "yankeul maghiar" care îl sprijină necondiţionat pe maghiarul american Soros. Dar despre acest lucru vom mai discuta.

DUMITRU CÂRCENI

FORUMUL DEMOCRAT AL GERMANILOR DIN ROMÂNIA (FDGR)... CONTINUATORUL FOSTEI ORGANIZAŢII SS „GRUPUL ETNIC GERMAN DIN ROMÂNIA“

Forumul Democrat al Germanilor din România (FDGR) (în germană Demokratisches Forum der Deutschen in Rumänien) este o asociație a minorității germane din România, recunoscută prin HG 599 din 4 iunie 2008 ca fiind de utilitate publică. Aceasta a fost înființată în timpul Revoluției din decembrie 1989. În virtutea Legii partidelor, asociația poate participa la viața politică din România şi poate propune candidați la nivel local şi parlamentar.

Prin statut, FDGR se declară ca fiind succesorul de drept al tuturor instituțiilor şi organizațiilor ale minorității germane, care au fost desființate prin constrângere. În virtutea acestei asumări, FDGR a fost un beneficiar contestat al unora dintre imobilele Grupului Etnic German nazist. Primul preşedinte al FDGR a fost Thomas Nägler. În perioada 2002-2013 funcția de preşedinte a partidului a fost îndeplinită de Klaus Johannis, primarul municipiului Sibiu. Din anul 2013 preşedinte al formațiunii este medicul Paul-Jürgen Porr. Preşedinte de onoare al formațiunii este Paul Philippi. În urma alegerilor locale din 2004, FDGR a deținut majoritatea în Consiliul Local Sibiu (cu 16 din 23 de consilieri) şi în Consiliul Județean Sibiu (11 din 33 de consilieri). La alegerile locale din 2008 FDGR a obținut 53,23% din voturile pentru Consiliul Local Sibiu (14 consilieri locali), iar Martin Bottesch, preşedinte în funcție al consiliului județean şi candidat al FDGR pentru un nou mandat, a fost reales, întrunind majoritatea preferințelor.

(continuare în pagina 14)

(urmare din pagina 13)

Scurtă cronologie:

Forumul Democrat al Germanilor din România este organizaţia prin intermediul căreia comunităţile cetăţenilor români de etnie germană participă la viaţa politică din România.

Germanii din România sunt parte integrantă a statului român. Atestările documentare arată că germanii sunt prezenţi pe teritoriul României de astăzi de mai bine de opt secole, iar numărul lor a crescut sau s-a micşorat în funcţie de contextul istoric şi politic. Saşii trăiesc din secolul XII în zona centrală a actualei Românii ca o comunitate constituită politic şi religios. Ei deţineau coresponsabilitate în stat în baza unor drepturi şi obligaţii stabilite iniţial de către regele maghiar. În prezent sunt consideraţi drept saşi şi „landlerii”, urmaşi ai austriecilor de confesiune protestantă deportaţi în Transilvania în secolul XVIII.

- „Şvabii sătmăreni” s-au stabilit la începutul secolului XVIII în zona oraşului Satu Mare.
- Banatul a fost colonizat tot la începutul secolului XVIII de colonişti din vestul Germaniei - „şvabii bănăţeni”.
- Meşteşugari din Stiria (Austria) se stabilesc în Banatul Montan în secolul XVIII.
- Începând cu a doua jumătate a secolului XVIII, în Maramureş trăiesc colonişti germani cunoscuţi ca ţipseri.
- După anexarea Bucovinei de către Austria (1774), aici se stabilesc germani veniţi din diferite ţinuturi ale Europei. Urmaşii lor au fost „strămutaţi” de Hitler în Germania şi doar puţini dintre ei s-au mai întors după 1945.
- La începutul secolului XIX, s-au aşezat germani şi în Basarabia. În timpul celui de-al doilea război mondial, germanii din această regiune, cedată Uniunii Sovietice, au fost „strămutaţi” în Germania.
- De asemenea s-au format sate germane în Dobrogea, în a doua jumătate a secolului XIX. Locuitorii lor au fost „strămutaţi” în Germania în anul 1940.
- În principatele române Moldova şi Ţara Românească trăiesc germani în număr mai mare din secolul XVIII, aceştia fiind negustori, meşteşugari şi intelectuali, organizaţi în comunităţi bisericeşti şi asociaţii.

Între cele două războaie mondiale, aproape 800.000 de cetăţeni de etnie germană au locuit în România Mare. Reprezentanţii lor formau o fracţiune proprie în Parlamentul României.

În perioada 1940-1944, germanii din ţara noastră au fost organizaţi în „Grupul Etnic German din România” care se afla sub tutela Reichului German. Germanii din Bucovina, Basarabia şi Dobrogea au fost „strămutaţi”, iar 63.000 de germani din România au fost înrolaţi în armata germană pe baza unui acord între România şi Germania. În primii ani după al doilea război mondial, germanii din România au fost discriminaţi în mod colectiv, majoritatea dintre ei fiind expropriaţi. Până în 1948 ei nu au avut drepturi politice. Un număr de 75.000 de germani au fost deportaţi, în 1945, la muncă silnică în Uniunea Sovietică, de unde, cei care au supravieţuit, s-au întors în majoritatea lor abia în 1949. Dorinţa de emigrare declanşată astfel în rândurile populaţiei germane din România a crescut, mai ales după 1970, şi datorită faptului că Republica Federală Germania a creat condiţii favorabile primirii germanilor. În anul 1989, în România mai trăiau aproximativ 200.000 de germani, iar până la recensământul din anul 2002 numărul acestora a scăzuse la 60.000.

Sub semnul schimbărilor din 1989/1990, germanii din România şi-au creat prin Forumul Democrat al Germanilor din România (FDGR) o organizaţie care îi reprezintă pe plan politic. FDGR este format din organizaţii locale, judeţene şi regionale. Cele regionale sunt în număr de cinci, câte una pentru: Regiunea Extracarpatică, Banat, Bucovina, Transilvania de Nord şi Transilvania.

Preşedintele de onoare al forumului german (şeful domnului Iohannis), este fost ofiţer în „Waffen-SS“

Paul Philippi (n. 21 noiembrie 1923, Braşov) este un teolog, profesor universitar şi politician sas transilvănean, membru fondator al FDGR în 1989 şi preşedinte al acestei formaţiuni între 1992-1998. În prezent Paul Philippi este preşedintele de onoare al FDGR.

În 1942 şi-a dat bacalaureatul la Liceul Johannes Honterus din Braşov. În 1943 a fost înrolat ca militar în Waffen-SS şi a luptat pe frontul de răsărit. În ultima parte a războiului s-a reîntors în Germania, unde, în 1945 a devenit prizonier de război al americanilor, care l-au internat, timp de 30 de luni, într-un lagăr pentru "denazificare". Imediat după terminarea celui de-al Doilea Război Mondial, în noiemberie 1947 a plecat la studii în Erlangen. Acolo fiind, i s-a oferit o bursă de studii în Elveţia. A ajuns acolo în toamna anului 1949, la vârsta de 25 de ani. Din 1950 a muncit şi la Winterthur, ca profesor privat şi, în acelaşi timp, a funcţionat ca vicar la capelaluterană din Grossmünster. A studiat teologia şi istoria la Zürich, dar examenele de absolvire le-a dat la Erlangen, în 1957 cu lucrarea pe tema Abendmahlsfeier und Wirklichkeit der Gemeinde, după care s-a reîntors în Elveţia.

În 1963 a luat doctoratul în teologie practică cu teza Die Vorstufen des modernen Diakonissenamtes (1789-1848) als Elemente für dessen Verständnis und Kritik eine motivgeschichtliche Untersuchung zum Wesen der Mutterhausdiakonie. Între 1971 şi 1986 a condus Institutul pentru Ştiinţe diaconice (Institut für Diakoniewissenschaftlichen) al Universităţii din Heidelberg. În 1974 i-a fost acordat titlul de doctor honoris causa al Institutului Teologic Protestant din Cluj şi Sibiu (Vereinigtes Protestantisch-Theologisches Institut Klausenburg-Hermannstadt). În 1979 a fost invitat ca profesor itinerant la Facultatea de Teologie la Sibiu, dar după doi ani a fost obligat să plece din nou din România. A reuşit să dovedească faptul că în timpul războiului nu s-a înscris ca voluntar în armata germană, după care, în martie 1982 a primit paşaport românesc şi din 1983 s-a putut angaja ca profesor permanent la Facultatea de Teologie din Sibiu. În 1989 a fost membru fondator al Forumului Democrat al Germanilor din România, al cărui preşedinte a fost în perioada 1992-1998, după care a rămas preşedinte de onoare al acestuia. Prin hotărârea nr. 78 din 20 aprilie 2000 consiliul local al municipiului Sibiu i-a acordat lui Paul Philippi titlul de “Cetăţean de onoare al Municipiului Sibiu”. În 2001 i-a fost acordat titlul de doctor honoris causa al Facutăţii de Teologie Reformată a Universităţii Babeş-Bolyai din Cluj. În cadrul unei ceremonii desfăşurate în 24 noiembrie 2003, preşedintele României, Ion Iliescu, i-a conferit lui Paul Philippi Ordinul Naţional „Serviciul Credincios” în grad de Cavaler, cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani, în semn de apreciere a întregii activităţi puse în slujba comunităţii germane din România, pentru contribuţia meritorie la edificarea şi consolidarea sistemului democratic din România după 1989. În septembrie 2011 i s-a acordat titlul de Cetăţean de Onoare al municipiului Braşov.

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 342 DIN 20 FEBRUARIE - 6 MARTIE 2016

"Frica păzeşte pepenele"!

ULTIMA ORĂ - Remanierea Guvernului Grindeanu acceptată „cu plăcere“ de preşedinte

Rovana Plumb – propusă la Fonduri europene, pleacă Mihaela Toader din funcție. Ea a fost ministru al Muncii în guvernul Ponta.

Alexandru Petrescu - mutat de la Economie la IMM-uri, după demisia lui Florin Jianu. Anterior, el a fost preşedintele PSD Diaspora, directorul general al Poştei Române, preşedinte al consiliului de administrație al CFR Călători şi a activat în sectorul bancar în Marea Britanie.

Mihai Tudose – propus la Economie. El a mai fost ministru al Economiei în Cabinetul Ponta 4 (decembrie 2014 - noiembrie 2015).

Tudorel Toader - propus la Justiție, după demisia lui Florin Iordache. În prezent, Tudorel Toader este rectorul Universității Alexandru Ioan Cuza din Iaşi. El a fost ales în funcție anul trecut, după trei ani în care a fost decanul Facultății de Drept.

Asociația Comunelor din România apără satul românesc

Apariția Cărții - „MANUALUL INSTITUȚIEI PRIMARULUI ÎN SLUJBA COMUNITĂȚII“ - un semnal fundamental pentru promovarea satului românesc tradițional

Recent, a apărut cartea de căpetenie a instituției primarului din România, prin care, prin exemplificarea activităților unui primar de comună, se doreşte a se targe un semnal autorităților statului român, clasei politice din România, indiferent de spectrul politic, că sunt necesare măsuri urhente şi pertinente pentru ca satul tradițional românesc, o „comoară a umanității“, să nu moară sau să dispară. Aceasta în condițiile în care marile puteri sin Europa, de o mie de ani se străduiesc ca poporul român să dispară ca nație, ca stat, să nu aibă granițe, să nu maai aibă armată, să nu mai aibă identitate. Aceasta este politica criminală de globalizare pe care clasa politică apărută după 1990, obedientă marilor puteri, încearcă cu disperare să distrugă satul românesc, gospodăria țărănească şi cel mai important, tradiția milenară românească, indiferent de provinciile care o promovează. De aceea, în numărul de față, am transmis decidenților politici o scrisoare în care am ataşat conținutul acestui manual, luând ca exemplu „aleatoriu“ un primar dintr-o zonă de munte care încă se mai păstrează „meseria de potcovar“. Tradiționalul „cazan de țuică“, oieritul şi creşterea animalelor, dar şi respectul față de instituțiile fundamentale ale statului, reprezentate de biserică şi armată, precum şi portul tradițional de munte.

De la cititorii din SUA

MESAJ DIN SUA: GUVERNUL TREBUIE FELICITAT

Un semnal foarte interesant a venit din Statele Unite ale Americii, partenerul nostru strategic, în plin scandal legat de Ordonanța de Urgență a Guvernului de modificare a Codurilor penale şi în plin scandal legat de protestele oamenilor scoşi în stradă pentru a se încerca răsturnarea Guvernului Grindeanu, legitim în funcție, după alegerile din decembrie 2016. Una dintre cele mai renumite publicații pe plan mondial, ne referim la Financial Times, scrie că Guvernul Grindeanu trebuie felicitat pentru măsurile dispuse, mai exact pentru OUG 13/2017. Editorialistul Nick Kochan arată, într-un editorial publicat în urmă cu câteva zile, că Executivul condus de Sorin Grindeanu trebuie felicitat pentru încercarea de a renunța la obsesia națională privind corupția. În opinia lui Nick Kochan, ceea ce face Guvernul Grindeanu reprezintă un avertisment față de zelul excesiv al Direcției Naționale Anticorupție. În plus, acelaşi editorialist atrage atenția asupra îngrijorărilor legate de cooperarea între DNA şi serviciile secrete.

Iată câteva fragmente din editorialul apărut în Financial Times, publicate timid în presa din România

„Cei 250.000 de protestatari de pe străzile Bucureştiului s-ar putea să nu salute acest lucru, dar noul Guvern al României este de felicitat pentru inversarea a ceea ce a devenit o obsesie naâionala privind corupția". „Anunțul potrivit căruia se intenționează dezincriminarea unor forme de abuz în funcție, grațierea a aproximativ 3.000 de persoane condamnate pentru acte minore de corupție - măsurile se referă la persoane care au sustras mai puțin de 50.000 de euro de la stat - şi eliberarea din închisori nu doar că relaxează penitenciarele, dar transmite şi un avertisment zelului excesiv al Direcției Naționale Anticorupție (DNA)". „Unii oameni probabil se vor aştepta ca de măsurile în sensul dezincriminării să abuzeze politicieni acuzați de corupție. Dar acesta ar fi un abuz de putere extrem de vizibil, cu efectul autoînfrângerii. De fapt, măsurile permit Guvernului ales de curând să revizuiască abordarea față de integritatea funcțiilor publice, în contextul monitorizării internaționale". „Noul premier al României, Sorin Grindeanu, din Partidul Social-Democrat, este bine plasat pentru a adopta o abordare mai radicală în practicile publice şi de afaceri, permițând piețelor financiare să ridice standardele etice şi de guvernare, mai degrabă decât unui procuror cu prerogative sporite. Companiile internaționale - multe afectate de corupția răspândită din această țară - vor înceta activitățile cu firmele din România şi cu oficialii guvernamentali care nu vor respecta regulile adecvate". „Recentul raport MCV, care evaluează starea instituțiilor politice şi juridice, a identificat o serie de probleme privind independența justiției. (...) În afară de un sistem de justiție compromis, amploarea cooperării între DNA şi servicii de informații din România reprezintă un alt motiv de preocupare pentru instituțiile internaționale". „Investitorii străini aşteaptă ca noul Guvern al României să adopte măsuri mai sistematice şi radicale pentru îmbunătățirea calității normelor etice şi practicilor organizării instituțiilor de stat şi finanțării partidelor. Un lucru de care puțini se îndoiesc este că practica piețelor internaționale va avea un impact mai mare asupra profesionalismului local şi normelor etice decât un procuror local cu atribuții extinse şi îndoielnic. Acest lucru va arăta piețelor financiare că România are o atitudine serioasă în remedierea unei reputații privind corupția care îi afectează relațiile cu mediile de afaceri şi cu comunitatea internațională".

(urmare din pagina 6)

navelor) este relevată de rapoartele întocmite în Norvegia pentru anii ’92-’93 de „holdingul” Petromin Overseas, din care rezultă că navele vîndute cu 1 dolar bucata apar în bilanţul contabil anual ca mijloace fixe, cu o valoare de 206,4 milioane de dolari. Acţiunile Statului Român din holding au fost la rîndul lor pierdute, căci, fiind puse gaj la banca norvegiană Cristiania din Oslo, au fost executate de norvegieni. Traian Băsescu, pe atunci subsecretar de stat în Ministerul Transporturilor, a fost semnatarul convenţiilor cu partea norvegiană şi a participat ca negociator, din partea Statului Român, la măritişul flotei. Ce ştim e că negociatorul norvegian, Knut Hartman, a înşfăcat, pentru prestaţiile sale, 600.000 USD. Traian Băsescu s-a ales numai cu o bursă de studii? După metode mai mult sau mai puţin asemănătoare, din 1990 au dispărut şi celelalte nave româneşti aparţinînd companiilor Romline şi Navrom. Dispariţia Flotei României a însemnat una dintre cele mai oneroase afaceri de după 1989, ce s-a soldat cu prejudicii totale, estimate între 600 de milioane şi 3 miliarde de dolari pentru Statul Român.

În sfîrşit, în 2005, pe rolul înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie a ajuns şi „Dosarul Flota” (4539/2004). Dosarul fusese instrumentat de PNA şi, alături de Traian Băsescu, care deţinuse una dintre cele mai importante poziţii la momentul vînzării flotei, au mai fost inculpate alte 80 de persoane, printre care şi alţi doi foşti miniştri ai Transporturilor, ca şi Radu Sîrbu fostul preşedinte al FPS etc. Dosarul a fost restituit la Parchetul Naţional Anticorupţie, „avînd în vedere neregularitatea actului de sesizare a instanţei”, chichiţă bazată, vezi Doamne!, pe faptul că „procurorii anticorupţie nu aveau competenţă în acest dosar, la care au început să lucreze, într-un moment în care PNA se afla „în afara legii”, întrucît nu funcţiona pe lîngă o instanţă de judecată, aşa cum prevede Constituţia şi legislaţia.penală” (în Decizia ICCJ a fost invocat şi „viciul de procedură” că rechizitoriul nu a fost semnat de către procurorul general al PNA, ci de adjunctul acestuia). „Greşeala” procurorilor s-a remediat automat, tot în 2005, cînd PNA a devenit Departamentul Naţional Anticorupţie, în subordinea Parchetului General de pe lîngă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, însă toţi, absolut toţi procurorii care au lucrat la dosar (Gheorghe Suhan, Vasile Drăghici, Ioan Hotel, ca şi şeful acestora, Amarie) au fost îndepărtaţi din funcţii, iar dosarul nu s-a mai întors la nici o instanţă. Să nu uităm că Marin Voicu, înalt magistrat la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, favorit al numirii pe funcţia de preşedinte al Curţii, era o mai veche cunoştinţă a „Dosarului Flota” şi al lui Traian Băsescu. Cînd era şef al Secţiei Penale a Tribunalului Constanţa, Marin Voicu a mai ajutat o dată la blocarea Dosarului Penal al „Şogunului” Călin Marinescu (subaltern al lui Băsescu în Ministerul Transportului), în timp ce fiica sa, Daiana Voicu, era directoare la firma Global Bussines Group a lui Philip Bloom (prietenul şi colaboratorul de „proiecte” al dlui Băsescu), care funcţiona, în acei ani, chiar în Ministerul Transporturilor. Academia Caţavencu chiar a publicat, în 1997, o fotografie (pe care noi i-am oferit-o) cu Traian Băsescu alături de o delegaţie GBG, stînd lipit de Daiana Voicu. Tot în această perioadă, liniile aeriene ale Statului Român, Tarom, au ajuns în pragul falimentului nedeclarat, prin înglodarea în datorii, situaţie din care nu a ieşit prea bine nici pînă azi. Căile Ferate Române au fost divizate în mai multe sub-companii, fapt ce nu a dus la eficientizarea activităţii, ci doar la distribuirea de funcţii de directori mai multor clienţi politici, compania rămînînd în toată această perioadă pe primul loc pe lista datornicilor la Bugetul Statului şi regia cu cele mai mari pierderi din exploatare, iar, în ceea ce priveşte compania TAROM, aceasta este una din afacerile realizate de ministrul Traian Băsescu cu Phillip Bloom. În momentul cînd Traian Băsescu revenise la minister în 1996, Aeroportul Otopeni era împînzit de free-shop-uri (duty-free), controlate din umbră de israelieni. Este vorba de celebra firmă EDF a numitului Weil, a cărei pază era asigurată în chiar aeroportul românesc de un fost ofiţer israelian, Marko Maximilian Katz (După 1990 Marko Maximilian Katz a funcţionat ca şef de dispozitiv „Security” la Cazinoul Bucur din Bucureşti (din incinta restaurantului Casa Bucur, unde patrona capitalul israelian). Totodată, Katz devenise şef al dispozitivului „Security” pe reţeaua magazinelor „duty-free” EDF, conduse de Weil, în Aeroportul Otopeni, poziţie strategică. În prezent, Katz este şeful Anti-Defamation League (sub-agenţie B’nai B’rith) pe România, vînînd românii cu atitudini ce deranjează anumite interese evreieşti. Astfel, în 2005, el i-a confecţionat un Dosar Penal d-lui Şerban Suru, şef al Mişcării Legionare Arhanghelul Mihail. În februarie 1997, Departamentul de Control al Guvernului (condus de Valerian Stan) constată că afacerea EDF-Otopeni nu este legală, în fruntea fraudelor fiind aceea că spaţiile comerciale ale Aeroportului Otopeni, asociat cu EDF, constînd în capital social în natură, au fost subevaluate la sînge. „Raportul Departamentului de Control a fost înaintat Ministerului Transporturilor şi Ministrului Finanţelor, respectiv secretarului de stat Dan Ruşanu, în februarie ’97, unde n-au avut succes. Motivul? Între Băsescu şi Weil este o anume legătură, al cărei nume conspirativ este Ptelia-Tomis, iar între Ruşanu şi Weil este iarăşi o legătură, înnodată în februarie ’98, la Saint Helier, în Insulele Canalului, unde este înregistrată firma EDF.” Acest pasaj, citat din presa din aprilie 1998, indică faptul că legătură între Traian Băsescu şi Weil avea numele „Ptelia-Tomis”. Aluzia era inteligibilă numai pentru cei iniţiaţi în dubioasele privatizări ale epocii. Legătura lui Băsescu cu marea finanţă israeliană fusese consolidată, în primăvara lui 1997 cînd, ca ministru al Transporturilor, el îi făcuse o vizită particulară la Londra ultra-magnatului israelian Sammy Ofer, la reşedinţa acestuia, în compania lui Philip Bloom. La scurt timp, prin manevre ilegale, complexul comercial Tomis din Constanţa era atribuit off-shore-ului Ptelia, creat de Ofer în Cipru, directoare post-privatizare fiind numită de Ofer tînăra Daiana Voicu (directoare şi la firma lui Bloom, GBG, cea cu sediul în Ministerul Transporturilor), fiica magistratului Marin Voicu, pe atunci şef al Secţiei Penale a Curţii de Apel Constanţa, unde se judeca un Dosar Flota, inculpat fiind tovarăşul lui Băsescu, celebrul „Şogun” (Evrei originari din România, familia Ofer este, totodată, proprietara uneia dintre cele mai mari flote de nave de agrement din lume. Cînd despre dubioasa privatizare a magazinului Tomis a început să se scrie în presa constănţeană, subiectul a fost brusc întrerupt, Ofer cumpărînd publicitate în toată presa locală. Peste ani, primarul Mazăre, pe atunci proprietar al ziarului de opoziţie „Telegraf“, ţipa că cercetarea sa penală de către Parchetul Anticorupţie privind implicarea în favorizarea unor privatizări constănţene, pentru care a primit cadou un yaht, ar fi abuzivă, deoarece el nu fusese funcţionar FPS, ci doar deţinuse un ziar. Din presa centrală s-a implicat atunci „Biroul de Investigaţii” al Academiei Caţavencu, ce avea informaţii despre toată tărăşenia «trucarea licitaţiilor». După publicarea unei prime note în săptămînalul bucureştean «în care se arăta şi despre muşamalizarea Dosarului Flota de către magistratul Marin Voicu, noua directoare de la Tomis, Daiana Voicu prietenă şi cu Traian Băsescu, prin Philip Bloom, ea îşi petrecuse şi un sejur pe un yaht al bătrînul Ofer, împreună cu acesta», se închide în birou pînă a doua zi dimineaţă, ocupîndu-se cu cîteva sticle de whiski şi cu telefoanele. Cînd, peste cîteva zile, ziaristul Iulian Tănase «colaborator al lui Cornel Ivanciuc la Biroul de Investigaţii» venea la Constanţa Pentru a-şi contacta sursele, el avea să fie urmărit cu maşina de către Daiana şi tatăl ei, Marin Voicu). La Tarom era atunci director Gh. Răcaru, numit chiar de Băsescu. Acest Răcaru era însă un infractor acoperit, după cum arăta chiar presa vremii: „Lunile de muncă ale anchetatorilor de la Direcţia de Cercetări Penale ale Poliţiei Capitalei au fost finalizate în 47 de dosare, care au fost blocate, prin ordin de sus”, constata Ultima Oră în 5 mai ’98, referindu-se la activitatea directorilor de la Otopeni, Gh. Răcaru şi Nicolae Brutaru, legată de „comisioane şi afaceri necurate, furturi ale boss-ilor”. Credincios lui Băsescu, şi Răcaru, la rîndul său, va marşa la afacerea acestuia (ca ministru) cu Philip Bloom privind achiziţia celor 5 aeronave Boeing pentru 110 milioane de dolari. Cît despre cum înţelegea în acea epocă Traian Băsescu să blocheze acţiunile penale împotriva oamenilor săi, a reieşit în 2005, cînd Mugur Ciuvică a făcut publică înregistrarea unei convorbiri telefonice din 1998, dintre ministrul Băsescu şi consilierul prezidenţial de la Cotroceni, Dorin Marian. Ministrul Băsescu tuna şi fulgera împotriva ministrului de Interne Dudu Ionescu, care nu îl anunţase că Poliţia îl va aresta pe un prefect al Partidului Democrat. În realitate, Dudu Ionescu nu avusese nici un amestec, afacerea fiind a poliţiei locale. La Bucureşti, însă, altfel stătea situaţia, aici, mai ales Dosarele Penale de la Poliţia Capitalei ce atingeau oamenii PD-ului, fiind cu perseverenţă blocate cu ajutorul Procuraturii.

PRELUAT